

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ

A SYNTHESIS OF GRADUATE STUDIES THESES ON ENGLISH INSTRUCTION

จารณี จีรพรชัย

JARINEE JEERAPORNCHAI

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9709-23-3

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ

A SYNTHESIS OF GRADUATE STUDIES THESES ON ENGLISH INSTRUCTION

จาริณี จีรพรชัย

JARINEE JEERAPORNCHAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9709-23-3

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน **51581**.....

วัน,เดือน,ปี **2 3 ก.ค. 2547**.....

.b.....
.i.....

A SYNTHESIS OF GRADUATE STUDIES THESES ON ENGLISH INSTRUCTION

JARINEE JEERAPORNCHAI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION
IN VOCATIONAL CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2004
ISBN 974-9709-23-3

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
A SYNTHESIS OF GRADUATE STUDIES THESES ON ENGLISH INSTRUCTION

ชื่อนักศึกษา นางสาวจาริณี จีร์พรชัย

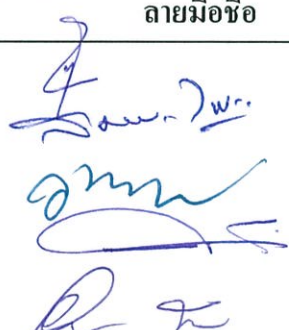
รหัสประจำตัว 45063425

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	
ดร.ราชันย์	บุญธิมา	
ผศ.ดร.อรสา	โกศลานันท์กุล	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 21 พฤษภาคม 2547 เวลา 9.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ดร.จรรูตรี เจริญสุข)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ
	การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
นักศึกษา	จาริณี จีรพรชัย
รหัสประจำตัว	45063425
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2547
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะและสังเคราะห์ผลการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2535 - 2545 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ / วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 จำนวน 110 เรื่อง ได้มาจากการเลือกมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการสอนระดับบัณฑิตศึกษาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากมหาวิทยาลัยจำนวน 3 แห่งคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินรายงานวิจัย และแบบสรุปรายงานการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย รายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัย และข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ และค่าไคว์สแควร์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของงานวิจัยทางการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 110 เรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒมากที่สุด มีการผลิตงานวิจัยมากที่สุดในปี พ.ศ. 2536, พ.ศ. 2537 และ พ.ศ. 2543 ดำเนินการวิจัยมากที่สุดโดยสาขาการมัธยมศึกษา ประเภทของงานวิจัยที่มีการผลิตมากที่สุดเป็นการวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา โดยมีแหล่งที่ตั้งอยู่ในเขตต่างจังหวัดมากที่สุด ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายและมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย ออกเป็น 2 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการใช้แบบสอบถามคู่กับแบบทดสอบมากที่สุด สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด

สถิติพื้นฐาน คือ เป็นการหาค่าเฉลี่ยควบคู่กับความแปรปรวน สถิติทดสอบสมมติฐาน คือ t-test ชนิด dependent งานวิจัยส่วนใหญ่มีการตั้งสมมติฐานและผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 จำนวน 110 เรื่อง ครั้งนี้เป็นการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามหัวข้อหลักที่ได้กำหนดไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 คำหลักที่มีวิทยานิพนธ์เป็นจำนวนมาก คือ คำหลักด้านวิธีการสอนทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 102 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 92.73 รองลงมา คือด้านการศึกษาสำรวจพฤติกรรม จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.45 และที่น้อยที่สุด คือด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82

2.2 จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัยมีมากที่สุด คือ 59 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 53.64 รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 37 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.64 และที่น้อยที่สุด คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

Thesis Title	A synthesis of Graduate Studies on English Instruction
Student	Miss Jarinee Jeerapornchai
Student ID.	45063425
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2004
Thesis Advisor	Dr. Phadungchai Phupat
Thesis Co-Advisor	Dr. Sirirat Petsangsri

ABSTRACT

The purposes of this research was to study attributes, and synthesize theses of graduate studies on English Instruction between 2535 – 2545. The samples were 110 theses in graduate studies on English Instruction between 2535 – 2545. Which were selected using purposive sampling method from 3 universities ; Srinakharin Wirot University, Kasetsart University and Chulalongkorn University. The research instruments were an evaluation report form and research summary form had 3 parts ; thesis standard information, details of thesis and data analysis information. Statistics for analyzing the data were frequency, percentage and chi-square test

The findings were as follows :

1. Attributes of theses of graduate studies between 2535 – 2545. Most research was from Srinakharin Wirot University. Most produce were in 2536, 2537 and 2543. Make the research by Secondary major. Kind of produce was trial research with the sampling which were student Mathayom 3 in the school of government in downtown by sampling random. Separate the sampling were 2 group . The research instruments were and questionnaire and paper test. Most basic statistics was mean and standard division. Most statistics for hypothesis was t-test dependent. The last, most research has the hypothesis and the most finding were same the purposes.

2. The synthesize theses of graduate studies on English Instruction between 2535 – 2545. The samples were 110 theses. The findings were as follows :

2.1 The most theses were the method of teaching for 102 theses , 92.73 percent. The second was the behavior studies for 6 theses , 5.45 percent. The least was technology about studies for 2 theses ,1.82 percent.

2.2 The total of domains the most were cognitive domain and affective domain for 59 theses, 53.64 and the second was cognitive domain for 37 theses ,33.64 percent. The least were cognitive domain, affective domain and psychomotor domain for 1 thesis ,0.91

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุง ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร. สมพร ไชยะ ดร. ราชันย์ บุญธิมา และผศ.ดร.อรสา โกศลานันทกุล คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่าง ๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ดร.ราชันย์ บุญธิมา ดร.ชาติ แจ่มนุช ดร. ทิวดี มณีโชติ และ อาจารย์วิรัตน์ ขวัญยืน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไข เพื่อการปรับปรุงให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ สมพล และคุณแม่ พิสมัย จีรพรชัย ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง รวมทั้งเพื่อน และพี่น้อง ทุกคนที่ได้ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และความช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาตลอด

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่เป็นผลมาจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ คุณพ่อ คุณแม่ และครู-อาจารย์ ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

จาริณี จีรพรชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	8
2.2 ทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ.....	10
2.2.1 ทักษะด้านการฟัง.....	10
2.2.2 ทักษะด้านการพูด.....	13
2.2.3 ทักษะด้านการอ่าน.....	19
2.2.4 ทักษะด้านการเขียน.....	23
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้.....	26
2.4 การสังเคราะห์งานวิจัย.....	29
2.3.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย.....	29
2.3.2 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย.....	31
2.3.3 ขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัย.....	32
2.3.4 ประโยชน์ของการสังเคราะห์งานวิจัย.....	35
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
3.1 การกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัย.....	39
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	81
5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	81
5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	82
5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
5.6 สรุปผลการวิจัย	84
5.7 อภิปรายผลการวิจัย	90
5.8 ข้อเสนอแนะ	92
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.	98
ภาคผนวก ข.....	106
ภาคผนวก ค.	113
ประวัติผู้เขียน.....	132

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
3.1	เกณฑ์การพิจารณาตัดสินคุณค่าของงานวิจัย.....41
4.1	จำนวนร้อยละของวิทยานิพนธ์จำแนกตามตัวแปร และระดับของตัวแปร.....48
4.2	ลักษณะและจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการฟัง.....55
4.3	ลักษณะและจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการพูด.....57
4.4	ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการอ่าน.....59
4.5	ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามคำหลัก ด้านทักษะการเขียน.....61
4.6	ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด.....63
4.7	ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการฟัง และทักษะการฟัง.....65
4.8	ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการฟัง และทักษะการฟัง.....67
4.9	ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลักด้านทักษะทั้งทักษะ.....69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 จำนวนรวมทั้งหมดของลักษณะและวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามคำหลักในทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ.....	71
4.11 จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้และหัวข้อหลัก.....	73
4.12 จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษจำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้และทักษะด้านต่าง ๆ.....	79

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกใช้เป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร (กรมสามัญศึกษา. 2541 : 1) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 การเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้พัฒนาโลกเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารหรือยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ประเทศไทยสามารถติดต่อสัมพันธ์กับประชาคมโลกได้อย่างกว้างขวางก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสารทั้งทางด้าน สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับนานาประเทศ ซึ่งมีความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จึงมีแนวโน้มว่าจะเกิดมากขึ้น และรวดเร็ว ยิ่งขึ้นในอนาคต ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนแบบแผน ความคิดเห็น ค่านิยม ตลอดจนลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532 : 1-2) ภาษาอังกฤษนับวันจึงยังมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารอย่างกว้างขวาง เนื่องจากสารสนเทศส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ. 2540: 1) กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้จัดวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) มาตั้งแต่หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2438 โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษพอที่จะใช้เป็นประโยชน์ และหนทางสำหรับการเรียนในขั้นต่อไป (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2537 : 13)

ภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการจากการจัดหลักสูตร คือ การติดตามผล และพัฒนาให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีหนึ่งคือ การทำวิจัยทางการศึกษา (ประภาพรรณ เสงี่ยมวงศ์ และอื่น ๆ 2538 : 1-2) ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริยุภา พูลสุวรรณ (2542 : 97) ที่กล่าวว่า การทำวิจัยทางการศึกษาเปรียบเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษาเพราะเป็นการนำเอากระบวนการวิธีทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแสวงหาความรู้ ความจริงอย่างมีระบบระเบียบและในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับพื้นฐานการศึกษา หลักสูตร การสอน การเรียนรู้ การประเมินผลทางการศึกษา รวมทั้งใช้ในการจัดการศึกษา วางแผนและการบริหารการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2536 : 1) จึงนับว่าการวิจัยทางการศึกษาช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการวางแผนจัดสภาพแวดล้อมหรือใช้แก้ปัญหาหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการประเมินผลการศึกษา

ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (สุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม. 2537 : 6-8)

ในปัจจุบัน ได้มีการผลิตงานวิจัยทางการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ กันเป็นจำนวนมาก ทั้งหน่วยงานทางการศึกษาของราชการและเอกชน (ประภาพรรณ เสิงวงศ์ และอื่น ๆ 2538 : 1-2) นอกจากนี้หลักสูตรมหาบัณฑิตส่วนใหญ่ของทุกสถาบันการศึกษา กำหนดให้นักศึกษาทุกคนที่เรียนวิชาการครบตามหลักสูตรต้องทำงานวิจัยตามความสนใจและความเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียนในรูปของปริญญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนค้นคว้าหาความรู้ใหม่ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยวิเคราะห์แก้ปัญหาอย่างมีระบบเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 10) ด้วยเหตุนี้ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ จึงมีงานวิจัยในแต่ละสาขาวิชาเป็นจำนวนไม่น้อย ประภาพรรณ เสิงวงศ์ และอื่น ๆ (2538 : 1-2) กล่าวว่า เมื่อมีงานวิจัยในสาขาวิชาเดียวกัน และการศึกษาในเรื่องหรือหัวข้อทำนองเดียวกันมีจำนวนมากขึ้น งานวิจัยแต่ละชิ้นเหล่านี้มักรายงานผลตามข้อมูลการวิจัยที่ได้ในระดับหนึ่ง หากจะนำไปประยุกต์ใช้ก็จะให้คุณค่าเพียงส่วนเดียวหรือบางส่วนเท่านั้น อีกทั้งบางครั้งผู้ที่นำผลการวิจัยไปใช้มักประสบความสับสนในคำตอบจากงานวิจัย เพราะคำตอบในเรื่องเดียวกันผลออกมาไม่ตรงกันทำให้เกิดปัญหาที่น่าสนใจว่าผลงานวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ควรเป็นอย่างไร ซึ่ง วิไล วัฒนดำรงคกิจ (2538 : 7) กล่าวว่า การยึดผลวิจัยจากงานวิจัยเพียงเล่มเดียวหรือสองเล่ม อาจไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2535 : 2-3) ได้ชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดจากงานวิจัยที่มีอยู่เป็นจำนวนมากกว่าเป็นการลงทุนที่สูญเปล่า เพราะไม่ได้มีการนำมาใช้ประโยชน์ ทั้งนี้อาจเกิดจากปัญหาความไม่สมบูรณ์ของงานวิจัย ข้อจำกัดของผลการวิจัย ความแตกต่างกันในเรื่องของวิธีการวิจัยและความซ้ำซ้อนของการวิจัยที่ต่างแหล่งหรือต่างเวลา กัน ดังนั้นผลของงานวิจัยดังกล่าวจึงยังไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ (Impact) ต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างจริงจัง

วิธีหนึ่งที่น่าจะเป็นแนวทางแก้ปัญหาข้างต้นได้คือ การรวบรวม เรียบเรียงและบูรณาการ เนื้อหาสาระต่าง ๆ ของงานวิจัยหลาย ๆ เล่มที่ศึกษาปัญหาเดียวกันหรือที่เรียกว่า การสังเคราะห์ งานวิจัย เพราะจะช่วยให้ได้รับความรู้ ความคิดใหม่ ๆ และข้อสรุปปัญหาวิจัยที่ชัดเจนและสามารถนำไปประยุกต์เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนได้มากขึ้น (ประภาพรรณ เสิงวงศ์ และอื่น ๆ 2538 : 1-2 ; วิไล วัฒนดำรงคกิจ 2538 : 7) การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นวิธีการสรุป และสกัดสาระสำคัญที่ได้จากผลการวิจัยที่ผ่านมา ทำให้องค์ความรู้ในสาขาวิชานั้น ๆ เป็นปึกแผ่นเพิ่มพูนขึ้น (สุมาลี เขี่ยมสุภาชิต. 2535 : 1-2)

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระหว่างปีที่ผ่านมา ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวม ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาเป็นต้นไปและในฐานะที่ผู้สอนได้ทำการสอนภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิเคราะห์เป็นกลุ่มตามทักษะทั้ง 4 ด้าน คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ในภาพรวมเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545
2. เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของสถาบันอุดมศึกษาโดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาโดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 จำนวน 110 เรื่อง

1.3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ลักษณะของวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาโดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย
2. ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.4 ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์จะต้องมีการรายงานเชิงเนื้อหาที่เพียงพอสำหรับนำไปสังเคราะห์
2. วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์มีความน่าเชื่อถือเพราะได้ผ่านการพิจารณา แก่ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสถาบันแล้ว
3. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ผู้วิจัยขอใช้คำว่า วิทยานิพนธ์ แทนคำว่า งานวิจัย และปริญญาานิพนธ์

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หมายถึง การรวบรวมวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกันหลาย ๆ เรื่องมาทำการวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้คำตอบต่อปัญหาให้เป็นที่ยุติ
2. งานวิจัย หมายถึง วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของสถาบันอุดมศึกษาโดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ลักษณะของวิทยานิพนธ์ หมายถึง สถาบันที่ผลิตงานวิจัย ปีที่ผลิตงานวิจัย สาขาที่ดำเนินการทำวิจัย ประเภทของงานวิจัย ระดับชั้นที่ทำวิจัย ประเภทของโรงเรียน แหล่งของโรงเรียนที่วิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สมมติฐานการวิจัยและผลการวิจัย
5. ประเภทของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง วิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ประเภท คือ

5.1 งานวิจัยเชิงสำรวจ หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งสำรวจ ศึกษาและวิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นของปรากฏการณ์ใด ๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรเพื่อนำผลที่ได้ไปอธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น ๆ

5.2 งานวิจัยเชิงหาความสัมพันธ์ หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปร เพื่อนำผลที่ได้ไปอธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น

5.3 งานวิจัยเชิงเปรียบเทียบ หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งสำรวจตัวแปร และศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนมากโดยไม่ต้องมีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปร เพื่อนำผลที่ได้ไปอธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น

5.4 งานวิจัยเชิงทดลอง หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนไม่มากโดยมีการจัดกระทำตัวแปรทดลองและควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ไม่ให้ส่งผลต่อตัวแปรตาม

6. ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หมายถึง ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 ซึ่งประกอบด้วย วิทยานิพนธ์ที่จำแนกตามคำหลักและวิทยานิพนธ์ที่จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้

7. หัวข้อหลัก หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 จำแนกเป็นทักษะต่าง ๆ 4 ทักษะ ดังนี้

7.1 ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถทางด้านการได้ยิน เพื่อที่จะเข้าใจในประโยคที่ผู้พูดสื่อออกมา และเข้าใจถึงความหมายของผู้พูด

7.2 ทักษะการพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิดออกมาเพื่อสื่อให้ผู้ฟังมีความเข้าใจตรงกันโดยอาจมีอากัปกริยาอื่น ๆ ร่วมด้วย

7.3 ทักษะการอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านจะต้องสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาและใช้กระบวนการคิด จินตนาการเข้าช่วยเพื่อให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้น

7.4 ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ที่นึกคิด และเขียนถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ได้

8. คำหลัก หมายถึง คำหรือวลีที่บ่งชี้ให้รู้ว่าวิทยานิพนธ์เรื่องนั้น ๆ ที่จำแนกได้ในแต่ละหัวข้อหลัก เป็นการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการจัดการข้อมูลให้อยู่ในลักษณะเดียวกัน และสะดวกต่อการสังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย คำหลักดังต่อไปนี้

8.1 วิธีสอนทักษะ 4 ทักษะ ประกอบด้วย

- . การนำเสนอรูปแบบการสอน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดทดลองและ/หรือสำรวจ แนวคิด วิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

- . การใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดทดลองเพื่อเปรียบเทียบและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กับทักษะอื่นในแบบต่าง ๆ

8.2 พฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน ประกอบด้วย

- . พฤติกรรมของครู หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดสำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู

- . พฤติกรรมของนักเรียน หมายถึงงานวิจัยที่ทำการศึกษาดสำรวจ ทดลองและ/หรือ หาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ

- . พฤติกรรมของครูและนักเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดสำรวจปัญหาและความคิดเห็น

7.3 เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะประกอบด้วย

ก. การพัฒนาบทเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาดทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะสำเร็จรูป

ข. การทดสอบและการสร้างแบบทดสอบ หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาดทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะทั้ง 4 ทักษะ

9. พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในทักษะทั้ง 4 ทักษะ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ด้าน คือ

9.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ความถนัด ความคงทนในการจำ การระลึกได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์ และการประเมินผล

9.2 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ความตระหนัก การรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ แรงจูงใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความคาดหวังผล ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้

9.3 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผล
อันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวงานวิจัยแปรตาม ทางด้านความเร็วและความคล่อง ในการกระทำ
สิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกิดทักษะในการใช้/ประสานส่วนต่าง ๆ ทางร่างกาย และทางจิตใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับ มหาบัณฑิตเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ.2535 – พ.ศ. 2545 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีและแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 2.2 ทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2.1 ทักษะด้านการฟัง
 - 2.2.2 ทักษะด้านการพูด
 - 2.2.3 ทักษะด้านการอ่าน
 - 2.2.4 ทักษะด้านการเขียน
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้
- 2.4 การสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.4.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.4.2 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.4.3 ขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.4.4 ประโยชน์ของการสังเคราะห์งานวิจัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กระบวนการเรียนการสอนภาษานั้นมีความซับซ้อนจำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่และความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรมและการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน ทำให้เกิดแนวคิดที่หลากหลายอันก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามเป้าหมายสำคัญของแต่ละวิธีการคือ ความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้ให้แนวคิด เกี่ยวกับการสอนภาษาดังนี้

Morrow (1981: 59-66) ได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาว่า มีหลักการสำคัญ 5 ประการคือจะต้องทำให้ผู้เรียนตระหนักว่า บทเรียนที่ตนเรียนอยู่เป็นสิ่งที่ต้องการและนำไปใช้ได้ (Know what you are doing) ผู้เรียนควรได้รับการฝึกในส่วนรวมและให้ใช้ภาษาได้ในระดับที่เหนือ

ประโยคขึ้นไป และเป็นภาษาที่ใช้จริงในสถานการณ์จริง การฝึกให้นักเรียนใช้รูปแบบของภาษา ควรอยู่ในลักษณะของกระบวนการสื่อสาร ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

ประการที่ 1 ช่องว่าง (Information gap) ในชีวิตจริงการสื่อสารจะเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนหรือมากกว่านั้น เมื่อคนใดคนหนึ่งรู้ข้อมูลบางอย่างที่คนอื่นไม่รู้จุดประสงค์ของการสื่อสารก็เพื่อเปิดช่องว่างเชิงข้อมูล

ประการที่ 2 ตัวเลือก (Choice) ผู้ที่ใช้ภาษามีทางเลือกทางด้านภาษาและข้อมูลได้เหมาะสมกับความคิดที่เขาต้องการแสดงออก

ประการที่ 3 ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ผู้ใช้ภาษาต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน และมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาโดยอาศัยกิจกรรมสื่อสารในสถานการณ์จริง หลักการสอนภาษาประการที่ 4 คือ การให้ผู้เรียนได้พัฒนาการใช้ภาษานั้นจะต้องให้เขามีโอกาสฝึกการใช้ภาษาโดยอาศัยกิจกรรมสื่อสารในสถานการณ์จริงและประการสุดท้ายคือในการสอนภาษาครูไม่ควรเคร่งครัดกับข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่นักเรียนกระทำโดยเฉพาะข้อผิดพลาดในการออกเสียงและกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เพื่อให้เกิดบรรยากาศของการใช้ภาษาอย่างแท้จริงและนักเรียนจะเกิดความรู้สึกที่ดีในการใช้ภาษาของตน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 28 - 73) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาว่า แนวโน้มในการสอนภาษาในปัจจุบัน เน้นการสอนที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ และพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องให้หลักการพัฒนาทักษะภาษาทั้งสี่ในลักษณะบูรณาการ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง ให้โอกาสนักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา และสามารถนำไปใช้ในในชีวิตจริงได้ ตามเป้าหมายสำคัญในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2 ประการคือ ประสิทธิภาพของความสามารถในการสื่อสาร และการพัฒนากระบวนการสอน โดยให้ทักษะภาษาทั้ง 4 (ฟัง พูด อ่าน เขียน) มีลักษณะบูรณาการเป็นทักษะสัมพันธ์ในการสื่อความหมาย นอกจากนั้นสมิตรา อังวัฒนกุล. (2537:19-34) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีการสอนของตน ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน โดยเสนอคำ 3 คำที่เป็นพื้นฐานในการสอนภาษาคือ แนวคิด (Approach) วิธีสอน (Method) และกลวิธีสอน (Technique) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวคิด (Approach) หมายถึงทฤษฎี หลักการ หรือความเชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา คือ ลักษณะพื้นฐานของระบบภาษา และความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติ การเรียนรู้ ซึ่งก็คือกระบวนการในการเรียนรู้และปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา

2. วิธีสอน (Method) หมายถึงแผนรวมของกระบวนการในการนำเสนอเนื้อหาของการเรียนการสอน แผนรวมนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดที่ได้เลือกไว้แล้ว แผนรวมนี้ประกอบ

ด้วยจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะของการเรียนการสอน เกณฑ์การคัดเลือก และจัดระดับเนื้อหา รูปแบบของการนำเสนอ เนื้อหาบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และวัสดุสื่อประกอบการเรียนการสอนซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะต้องสอดคล้องกันและสอดคล้องกับแนวคิดที่เลือกไว้

3. กลวิธี (Technique) หมายถึง กลวิธีและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ควบคู่ไปกับวิธีสอนแต่ละวิธีหรือควบคู่ไปกับกระบวนการหรือขั้นตอนต่าง ๆ ของการเรียนการสอน กลวิธีที่ใช้จะต้องสอดคล้องกลมกลืนกับวิธีสอนและแนวคิดที่เลือกไว้

ในการสอนภาษาทั้ง 3 อย่างนี้จะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 33 - 34) ยังได้กล่าวถึง แนวคิดของนักการศึกษาที่เน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามที่ตนเองต้องการ โดยมีหลักการสำคัญคือ

1. การเรียนภาษาย่อมมีเป้าหมาย
2. ความสามารถในการใช้ประโยค และความคิดอย่างต่อเนื่องทั้งหมดขณะสื่อสาร มีความสำคัญกว่าส่วนประกอบย่อยๆ ในประโยค
3. กระบวนการสื่อสาร มีความสำคัญเท่ากับรูปแบบภาษา
4. การเรียนเน้นการปฏิบัติ
5. ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์มิใช่เป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุดของการสื่อสาร

จากแนวคิดในการสอนภาษาของนักการศึกษาจากต่างประเทศและในประเทศข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนภาษาในปัจจุบันและต่อไปในอนาคตจะต้องคำนึงให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงได้เน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ได้จริง และมีความเหมาะสม

2.2 ทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2.1 ทักษะด้านการฟัง

ความหมายของการฟัง

Widdowson (1981 : 60) ได้กล่าวว่า การฟัง (Listening) หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดนั้นมีความสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไรและเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งในการฟังผู้ฟังจะเลือกฟังแต่เฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟังและจะไม่สนใจกับสิ่งที่ไม่ต้องการ

Pierce (1988 : 13 -18) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความหมายในสิ่งที่ได้ยินได้รับรู้ และทำความเข้าใจกับเสียงหรือสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งถ้าหากว่าผู้ฟังมีความรู้ทางศาสตร์ ไวยากรณ์ ศัพท์และวัฒนธรรมทางภาษามากเพียงพอ ก็จะสามารถเข้าใจถ้อยคำที่ได้ยิน

Underwood (1993 : 1) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังหมายถึง การที่ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเพื่อความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังรวมทั้งความพยายามที่จะเข้าใจความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารด้วย

Busby & Majors (1987 : 25) ได้อธิบายว่า การฟังหมายถึง กระบวนการของการรับรู้ การให้ความสนใจ และการตีความข้อมูล หรือตัวบ่อนข้อมูล หรือตัวบ่อนภาษา การรับตัวบ่อนภาษานี้เกิดขึ้นโดยตั้งใจ เมื่อรับตัวบ่อนภาษาเข้ามาแล้วมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระตลอดจนแหล่งที่มาของตัวบ่อนภาษานั้น

Rixon. (1989 : 28) ได้อธิบายความหมายของการฟัง (Listening) โดยเปรียบเทียบกับความหมายของการได้ยิน (Hearing) ซึ่งสรุปได้ว่า การฟังกับการได้ยินมีข้อแตกต่างกัน โดยการได้ยิน เป็นการจำแนกเสียงในขั้นต้น หรือในขั้นพื้นฐานเท่านั้น นั่นคือระดับของการได้ยินประสาทหูของมนุษย์จะแยกแยะว่า เสียงที่ได้นั้นเป็นเสียงอะไร เช่น เป็นเสียงแตรรถ เสียงแมวร้อง หรือเสียงการพูดคุยของมนุษย์ ในขณะที่การฟังนั้นเป็นการกระทำทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังนั้น และการฟังเพื่อให้เข้าใจความหมาย ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางภาษาและมีประสบการณ์อย่างยิงที่ฟังประกอบกัน

สุดารัตน์ พญาพรหม (2543 : 7) กล่าวว่า การฟัง คือ กระบวนการในการทำความเข้าใจเสียงที่ได้นั้นทำให้เกิดความหมาย ซึ่งจะมีการกำหนดจุดประสงค์ของการฟังมีการคัดเลือกเฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงจุดประสงค์ในการฟัง และในการฟังเพื่อให้เข้าใจความหมายผู้ฟังต้องมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังมาประกอบกัน

ความสำคัญของการฟัง

ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกที่มีมนุษย์ใช้ในการเรียนรู้ภาษาจนสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ และเป็นทักษะที่มีมนุษย์ใช้มากที่สุด การฟังมีความเกี่ยวข้องกับการคิดการพูด และพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้ฟัง วิจิตร อวระกุล (2534 : 74) ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟังไว้ต่าง ๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

วิจิตร อวระกุล (2534 : 77 - 78) กล่าวว่ามีความสำคัญมากเพราะการฟังที่ดีจะทำให้ผู้ฟังได้รับประโยชน์จากผู้พูด ได้แก่ ประสบการณ์ ความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้อื่น การฟังจะช่วยให้ผู้ฟังสามารถรวมข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีและถูกต้อง

Husen & Postlethwaite. (1994 : 34 – 39) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟังว่า ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการฟังในอัตราส่วนสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะการฟังประกอบทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก ซึ่งผู้สอน สามารถสอนทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการฟัง และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ

Doff (1991 : 198) กล่าวถึงความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่าในการสื่อสารนั้น ผู้พูดจะตอบไปอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกทักษะการฟังให้มาก โดยเฉพาะในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศจะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดี และสามารถพูดได้

McDonell (1992 : 58 – 59) กล่าวถึงความสำคัญของการฟังว่าเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ การฟังมีความสำคัญมากต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการฟังจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

กล่าวโดยสรุปคือ ทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นวิถีทางมรดกสำคัญในการเรียนรู้ของมนุษย์ นอกจากนี้ยังเป็นทักษะพื้นฐานที่จะช่วยพัฒนาส่งเสริมทักษะด้านอื่นๆ อีกทั้งเป็นทักษะที่จะช่วยในการเก็บรวบรวมสิ่งสมความรู้ ความคิด ข้อเท็จจริงและประสบการณ์การต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ความสามารถในการฟัง

Rost (1991 : 3 - 4) ได้กล่าวถึงความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้และความสามารถจดจำคำต่าง ๆ ได้

1. ทักษะการรับรู้ (Perceptive skill) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ และสามารถจดจำคำต่าง ๆ ได้
2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skill) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์ และสามารถจำแนกหน่วยทางภาษาที่ควรนำไปใช้ได้
3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skill) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงตัวชี้แนะด้านภาษากับส่วนอื่นๆ และสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้อย่างเหมาะสม

Richards (1990 : 50-51) ได้กล่าวถึงความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษว่า เริ่มจากการที่ผู้ฟังสามารถพิจารณาองค์ประกอบของสิ่งที่ฟัง และสามารถนำความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์มาใช้ โดยผู้ฟังควรมีความสามารถในการฟังหน่วยย่อยดังนี้

1. การฟังอย่างคร่าว ๆ เพื่อจับคำศัพท์ที่รู้ความหมาย
2. การแบ่งกระแสเสียงที่ต่อเนื่องกันออกเป็นคำ ๆ ได้ เช่น ฟังออกได้ ว่าเสียง

ที่ต่อเนื่องกันว่า "a book of mine" ประกอบด้วยคำ 4 คำ

3. การใช้ตัวชี้แนะทางเสียงเพื่อหาจุดเน้นของสาร
4. การใช้ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ เพื่อเรียบเรียงเสียงออกเป็นหน่วยของสารที่

ได้ความหมายส่วนในด้านการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการฟังนั้น

Richards (1990 : 50-51) กล่าวว่า ผู้ฟังควรใช้ความรู้และประสบการณ์มาช่วยให้เกิดความเข้าใจดังนี้

1. สามารถกำหนดได้ว่า เรื่องที่ฟังเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ใด เช่น การเล่านิทานการพูดตลก และการบ่น เป็นต้น
2. สามารถจำแนกประเภท สถานที่ บุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง
3. สามารถระบุถึงสาเหตุ และผลลัพธ์ของเรื่องที่ฟัง
4. สามารถคาดหมายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น
5. สามารถตีความหัวเรื่อง
6. สามารถตีความเกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดก่อนหลัง
7. สามารถตีความถึงรายละเอียด หรือข้อมูลที่ขาดหายไป

Bymes (1984 : 323-325) ให้ความเห็นว่าความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ ความคุ้นเคยกับคำพูดแต่ละคำที่ได้ฟัง หรือประสบการณ์ความรู้เดิม การเดาคำพูดที่จะได้ฟังต่อไปในสถานการณ์นั้น ๆ ความสามารถที่จะใช้ตัวชี้ที่ซ้ำซ้อนในข้อความมาประกอบในการทำความเข้าใจ และความสามารถในการจดจำข้อความที่ได้ฟังมาของผู้ฟัง

2.2.2 ทักษะด้านการพูด

ความหมายของการพูด

สวณิต ยมาภัย (2535:1) อ้อม ประนอม(2540:18) รวิวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540:1-2) ยุทธิ พยัสมิวีเชียร (2542 : 17) และ อวยชัย ผกามาศ (2542 : 1-2) ให้ความหมายของการพูดว่า การพูดคือการสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจโดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทางอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณ และประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง

สุมิตรา อังวัฒน์กุล(2537:167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อมูล ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้พูด

ได้ยอมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้อย่างเข้าใจ และจะช่วยให้การอ่านการเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามก็ ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และเกิดการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจดจำ

สุกัญญา ศิลประสาท (2544 : 7) กล่าวว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด การแลกเปลี่ยนข่าวสารโดยใช้คำเสียง และการกระทำให้ผู้อื่นเข้าใจด้วยอากัปกริยา ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย

Widdwson (1983:59-60) กล่าวว่า การพูดเป็นได้ทั้งการกระทำหรือผลิตและการส่งสาร ในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นการสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้อวัยวะในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ท่าทางการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของใบหน้าและร่างกาย กล่าวคือการพูดที่ออกเสียงเป็นการสื่อความหมาย โดยผ่านอวัยวะในการรับสารคือ หู ส่วนการพูดที่ไม่ออกเสียงสามารถสื่อความหมายผ่านทางสายตาให้เป็นที่เข้าใจได้

องค์ประกอบของการพูด

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540 : 10-11) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face To Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมมีองค์ประกอบดัง

ต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูด ถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังที่ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมเตรียมความคิดต่างๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้งและรวดเร็ว

2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องตนเอง และมีความรู้ด้านนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์

4. เครื่องมือในการสื่อสารความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟังเช่นเสียง สีหน้า อากัปกริยา ท่าทาง และ อาจรวมไปถึง โสตทัศนูปกรณ์อื่นๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดคุยทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

Searle (1978 : 85 - 95) กล่าวถึงการพูดว่า เป็นการติดต่อสื่อสารซึ่งประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. การกล่าวถ้อยคำ (Utterance Act) หมายถึง การที่ผู้พูดกล่าวคำ หรือ ประโยคดังกล่าวต้องมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารด้วย
2. การกล่าวคำพูดที่ก่อให้เกิดหรือบรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามสถานการณ์ (Propositionary Act) หมายความว่า การที่ผู้พูดใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเหตุการณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น อันได้แก่ การกล่าวคำพูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความสำนึก หรือเชื่อถือ เช่น การพูดที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด
3. การแสดงเจตนาในการกล่าวพูด (Illocutionary) หมายถึง การแสดงออกซึ่งความตั้งใจของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำ เช่น ต้องการทักทาย ขอร้อง ตักเตือน ยอมรับ ขอโทษ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบในการพูดประกอบด้วย ผู้พูดหรือผู้สื่อสารไปยังผู้ฟังถ้อยคำหรือประโยค ที่ผู้กล่าวขึ้นมาเพื่อการติดต่อสื่อสาร และความมุ่งหมายหรือเจตนาของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำ

ระดับความสามารถในการพูด

ระดับความสามารถของผู้พูด มีหลายระดับ และนักการศึกษาแต่ละท่านได้แบ่งระดับความสามารถในการพูดไว้ต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

Heaton (1990 : 68 - 71) อธิบายถึงวิธีการแบ่งระดับความสามารถในการพูดว่าครูผู้สอนควรสร้างระดับการให้คะแนนขึ้นมาใช้เอง เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและจุดประสงค์ของครูผู้ทดสอบ นอกจากนี้ ฮีตันยังได้เสนอเกณฑ์การให้คะแนนซึ่งแบ่งเป็น 6 ระดับคือ

ระดับที่ 6 การออกเสียงดี พูดผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย มีการหยุดพูดไม่นานนักเพียงเล็กน้อย พูดเข้าใจง่าย มีการพูดชัดเจนหวั่นไหวเมื่อจำเป็น

ระดับที่ 5 การออกเสียง มีสำเนียงติดภาษาแม่บ้างเล็กน้อย พูดผิดไวยากรณ์เล็กน้อย มีการหยุดคิดเพื่อหาคำพูดแต่ไม่นาน สามารถสื่อใจความทั่วไปได้ชัดเจน ไม่มีการพูดแทรกเมื่อจำเป็น

ระดับ 4 การออกเสียง มีสำเนียงติดภาษาแม่บ้างเล็กน้อย พูดผิดไวยากรณ์เล็กน้อย ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจผิด มีการหยุดคิดเพื่อหาคำพูดอยู่นาน และหยุดอย่างไม่เป็นธรรมชาติเพียงเล็กน้อย สามารถสื่อใจความทั่วไปได้ชัดเจน มีการพูดชัดเจนหวั่นไหวเมื่อจำเป็น

ระดับ 3 การออกเสียงได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ มีการออกเสียงผิด และพูดผิดหลักไวยากรณ์ มีข้อผิดพลาดหลายแห่งเป็นเหตุให้เกิดการเข้าใจผิดมาก มีการหยุดเพื่อหาคำพูดนาน มีการใช้สำนวนอย่างจำกัด การสื่อความส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ มีการพูดชัดจังหวะบ้าง

ระดับ 2 มีการออกเสียงผิดมาก มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์เบื้องต้น มีการหยุดพูดอยู่นานอย่างไม่เป็นธรรมชาติ มีการใช้สำนวนที่จำกัด การสื่อความส่วนใหญ่ยังไม่ชัดเจน ต้องอาศัยความพยายามในการทำความเข้าใจ มีการพูดชัดจังหวะบ้าง

ระดับ 1 มีการออกเสียงผิดมากหลายแห่ง พูดผิดไวยากรณ์ หยุดพูดบ่อย การใช้สำนวนจำกัดมาก การสื่อความไม่สามารถเข้าใจได้ การพูดแทรกไม่มีความหมายที่ชัดเจน

Hilsdon (1991 :190-191) ได้เสนอวิธีให้คะแนนความสามารถในการพูดว่า ควรให้ผู้ให้คะแนน 2 คน จากนั้นนำคะแนนมารวมกัน การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับคือ

ระดับ 5 (ดีเยี่ยม) หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่อง พูดผิดหลักไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

ระดับ 4 (ดีมาก) หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่องแม้ว่าจะพูดผิดหลักไวยากรณ์ก็ตาม

ระดับ 3 (พอใช้) หมายถึง สามารถสนทนาได้ดีพอสมควร แต่มีความยุ่งยากในการพูดบ่อยครั้ง

ระดับ 2 (ผ่าน) หมายถึง สนทนาได้แต่ไม่คล่อง

ระดับ 1 (อ่อนมาก) หมายถึง ไม่สามารถสนทนาให้เข้าใจได้

ระดับ 0 (ใช้ไม่ได้) หมายถึง ไม่สามารถสื่อสารได้เลย

Taylor (1996 : 132) แบ่งความสามารถในการพูดเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้าน มีคะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนน เพื่อให้คะแนนภาพรวมแก่ผู้สอบในหัวข้อดังนี้

1. ความคล่องคล่องในการใช้ภาษา จังหวะและความเร็วเป็นธรรมชาติ มีความสัมพันธ์ของข้อความ และการหยุดระหว่างพูด

2. ความถูกต้อง ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์

3. ขอบเขต มีวงศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับการดำเนินการสื่อสารจนจบ

4. การออกเสียงมีการควบคุมการลงเสียง หนัก-เบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูง-ต่ำและระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

นอกจากนี้ เทเลอร์ ยังกล่าวถึงสัมฤทธิ์ผลของการพูดว่ามาจากลักษณะของพฤติกรรมต่อไปนี้ คือ

1. การมีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์

2. ความเหมาะสมของการมีส่วนร่วมในการพูด

3. ความเป็นอิสระในการพูดไม่มีการให้สัญญาณ หรือ ให้ความชี้แจงซ้ำ
4. รูปแบบของการมีส่วนร่วม การสื่อสารที่มีปฏิสัมพันธ์
5. ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ สนทนาโต้ตอบกันอย่างมีชีวิตชีวา
6. มีความยืดหยุ่นในการพูด

Richards (1998 : 6) กล่าวว่า การแบ่งระดับความสามารถในการพูด ประกอบด้วย
 สิ่งต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพ (Personality) การนำเสนอ (Presentaion) ลีลาท่าทางทั่วไป
 (General style)
2. เสียงฟังได้ยิน (Audibility) ความสามารถในการเปล่งเสียง เสียง สูง-ต่ำ
 (Project)
3. ความเร็ว (Speed) และ ความชัดเจน (Clarity) ของเสียง การใช้คำศัพท์
 (Diction)
4. ความสามารถในการสร้าง หรือ ดำรงความเหมาะสมกลมกลืนในการสื่อสาร
 (Rapport)

(อัจฉรา วงษ์โสธร. 2538 : 209-212 ; Oller. 1979 : 312-313) ได้กำหนดเกณฑ์การให้
 ระดับคะแนนความสามารถในการพูดไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 สามารถใช้ภาษาได้ในวงจำกัด สามารถถามและตอบคำถามในเองที่รู้จัก
 คำนึงเคยดีจากประสบการณ์ทางการใช้ภาษาที่จำกัด และเข้าใจคำถามและข้อความที่ง่าย ๆ ได้

ระดับ 2 สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคม และการทำงานได้อย่าง
 จำกัด สามารถสนทนาในสถานการณ์ทางสังคมทั่วไปได้อย่างมั่นใจ แต่ไม่คล่องนัก

ระดับ 3 สามารถใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องอย่างเพียงพอ
 พอที่จะเข้าร่วมสนทนาได้อย่างเป็นทางการในเกือบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม และอาชีพการงาน
 สามารถพูดคุยในเรื่องที่สนใจที่สนใจเป็นพิเศษ หรือเรื่องที่เป็นความรู้ความสามารถเฉพาะได้อย่าง
 คล่องพอประมาณ มีความเข้าใจในเรื่องที่ฟังค่อนข้างสมบูรณ์ มีวงศัพท์ที่ใช้กว้างพอจนแทบไม่
 ต้องพูดซ้ำ สำเนียงแปร่งมาก แต่การใช้ไวยากรณ์ดี ผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีปัญหาใน
 การฟังที่เกิดจากการใช้ภาษาผิด

ระดับ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในการพูดทุกระดับที่
 เกี่ยวกับความจำเป็นด้านอาชีพการงาน มีความเข้าใจและความสามารถเข้าร่วมในการสนทนา
 เรื่องที่ผู้พูดมีประสบการณ์ในทุกสถานการณ์ แทบไม่มีการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ผิด
 สามารถแปลความหรือตีความจากข้อความทั่วไปที่ไม่เป็นทางการจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษา
 หนึ่งได้

ระดับ 5 สามารถพูดได้ดีเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี พูดได้ชัดและคล่องในทุกเรื่องทุกระดับ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี เข้าใจอย่างเต็มที่ในทุกด้านของการพูดรวมถึงวงศัพท์และสำนวนที่ใช้ สามารถใช้ภาษาพูดพาดพิงถึงประเด็นทางวัฒนธรรมได้

อัจฉรา วงษ์โสธร (2538 : 79 - 80) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูด ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง ชัดเจนหรือไม่ เพียงใด มีการลงเสียงหนัก-เบา การใช้เสียงขึ้น-ลง การเว้นจังหวะในการพูดหรือไม่
2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังสอดคล้อง และเหมาะสมกับการแสดงออก
3. ศัพท์ สำนวนที่ใช้เหมาะสม และได้ความหมายหรือไม่
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้องหรือไม่
5. สามารถพูดได้ใจความสำคัญของการพูดหรือไม่
6. รายละเอียดสนับสนุน หรือ ได้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผลหรือไม่
7. การสรุปประเด็น หรือ การขมวดท้ายคำพูดหรือไม่
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วย โดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม หรือไม่

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป) ได้กำหนดเกณฑ์การให้ระดับคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับ 0 หมายถึง นักเรียนเกือบจะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้เลย หรือใช้คำตอบที่แสดงว่าไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพยายามพูดโต้ตอบทุกเรื่อง และสามารถสื่อสารในขั้นพื้นฐานได้สำเร็จเป็นส่วนมากโดยใช้คำพูดโต้ตอบประเภท Yes/No หรือคำเดียว การใช้คำศัพท์อยู่ในวงจำกัด การออกเสียงมักไม่ชัดเจน

ระดับ 2 หมายถึงนักเรียนพยายามพูดโต้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จเกือบทุกเรื่องถึงแม้ว่าจะใช้คำพูดสั้น ๆ การใช้ไวยากรณ์มีผิดมาก การใช้คำศัพท์ต้องใช้เวลาคิดหาคำที่ต้องการ ในขณะที่พูดบ่อย ๆ การออกเสียงบางครั้งไม่ชัดเจน

ระดับ 3 นักเรียนพยายามพูดโต้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่องสามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างผิวเผินได้ถึงแม้ว่าจะใช้ไวยากรณ์ผิด นักเรียนรู้คำศัพท์มากพอเพียงที่จะโต้ตอบได้ทุกเรื่องที่จะสนทนา แต่บางครั้งต้องใช้เวลาคิดหาคำตอบที่ต้องการ

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบด้วยความมั่นใจและประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่จะสนทนา สามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างค่อนข้างลึกซึ้งในเรื่องที่คุ้นเคย ความ

สามารถในเชิงไวยากรณ์ พูดประโยคที่ซับซ้อนได้แต่มีที่ผิด การออกเสียงชัดเจนถึงแม้จะเป็นสำเนียงไทย

สุกัญญา ศิลประสาท (2544 : 16-17) ได้กำหนดเกณฑ์ ความสามารถในการพูดไว้ ซึ่งกำหนดระดับผู้พูดที่สามารถพูดได้อย่างดีเยี่ยมถึงผู้พูดที่ไม่สามารถพูดได้เลย เกณฑ์ระบุความสามารถดังกล่าวประกอบด้วย ความแคล่วคล่องและความมั่นใจในการสนทนา ความสำเร็จในการสนทนา การพูดแสดงความคิดเห็น การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ การออกเสียง และความเป็นธรรมชาติในการพูด ใน 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับ 5 (ดีมาก) สามารถสนทนาได้คล่อง และมีความมั่นใจ ประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งได้ในเรื่องที่คุ้นเคย ความสามารถในเชิงไวยากรณ์ พูดประโยคที่ซับซ้อนได้ถูกต้อง การออกเสียงชัดเจน แม้จะเป็นสำเนียงไทย การพูดมีความราบรื่นต่อเนื่อง

ระดับ 4 (ดี) สามารถสนทนาได้ค่อนข้างคล่อง ละประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา พูดแสดงความคิดเห็นอย่างผิวเผินได้แม้จะใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง พยายามอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบางครั้ง การออกเสียงค่อนข้างชัดเจน การพูดค่อนข้างราบรื่น และต่อเนื่อง

ระดับ 3 (พอใช้) สามารถสนทนาได้แต่ไม่คล่อง ประสบความสำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมาก มีการอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ่อยครั้ง การออกเสียงบางครั้งไม่ชัดเจน การพูดไม่ต่อเนื่อง

ระดับ 2 (เกือบพอใช้) สามารถสนทนาได้ในขั้นพื้นฐาน ส่วนมากใช้คำพูดโต้ตอบประเภท Yes/No หรือคำเดียว คำศัพท์ที่ใช้อยู่ในวงจำกัดมาก การออกเสียงมักไม่ชัดเจน หยุดการสนทนาบ่อยครั้ง

ระดับ 1 (อ่อน) พูดโต้ตอบเกือบไม่ได้ หรือไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา การออกเสียงไม่ชัดเจน การสนทนาไม่ต่อเนื่อง มีการหยุดระหว่างสนทนา และบ่อยครั้ง

2.2.3 ทักษะด้านการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

Crawley 1995 : (14 – 15) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิดระลึถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

Coney (1995 : 6) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือ

ข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

Goodman (1982 : 5 – 6) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างข้อความขึ้นมาใหม่ หรือได้ตั้งสมมติฐาน หรือเดาเรื่อง เดาคความหมายสิ่งที่อ่านขึ้นมาแล้ว จึงหาข้อยืนยันสมมติฐานหรือการเดาของตนว่าถูกต้องหรือไม่ ผู้อ่านอาจใช้ความซ้ำซ้อนทางภาษา (Redundancy) เพื่อเดกความ และเลือกสุ่มจากเรื่องที่อ่านโดยอาศัยเสียง และตัวอักษร (Grapho-phonemics) วากยสัมพันธ์ (Syntax) และความหมาย (Semantic) เป็นเครื่องช่วยแนะนำการเดาคความ นั้น ๆ ผู้อ่านที่ดีจะสามารถเดาคให้ถูกต้องโดยอาศัยตัวแนะ น้อยที่สุด และการสร้างความหมายของผู้อ่านจะกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ เป็นกระบวนการวัฏจักร คือการสุ่มข้อความ (Sampling) การเดาคเรื่อง (Prediction) การทดสอบว่าสิ่งที่ผู้อ่านคิด หรือเดาล่วงหน้าไว้นั้นถูกต้องตรงกับเรื่องจริงหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็ยืนยันกับข้อคิดนั้น (Confirmation) และสร้างความหมายขึ้นมา (Meaning Construction) แต่ถ้าสิ่งที่เดาคไว้ไม่ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องเปลี่ยนแปลงแนวความคิดใหม่ กระบวนการในลักษณะนี้จะดำเนินไปเรื่อยในขณะที่ย่าน

กรรณิกา กุลวิทย์ (2540 : 16 อ้างใน Cooper, et al 1988 : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

สุวรรณณี เวทโสรง (2544 : 7) การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและต่อเนื่องต้องอาศัยความสามารถของผู้เรียนในการแปลความ ขยายความ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนเขียนขึ้นมาเพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

วรยุทธ์ นันทะเสน (2544 : 9 - 10) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและต่อเนื่อง ที่ต้องอาศัยความสามารถของผู้เรียนในการบูรณาการทักษะทางภาษา ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมเข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถหาความหมายของสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งซ่อนอยู่ในตัวสัญลักษณ์ ตัวอักษรและภาษาเขียนได้

องค์ประกอบของการอ่าน

Coady (1979 : 7) เชื่อว่ามีปัจจัยอยู่หลายประการที่จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความรู้ความสามารถทางภาษา เริ่มจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และความหมายของคำ เมื่อมีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านมากขึ้น ก็จะสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้มากขึ้น และความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ เป็นความสามารถทางสติปัญญาทั่ว ๆ ไปที่สามารถค้นพบมโนทัศน์จากเรื่องที่อ่าน

Williams (1994 : 3 – 12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร การสะกดคำ และการจดจำคำเหล่านั้นได้
2. ความรู้ในเรื่องของภาษา ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ ในด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ที่ใช้เขียน
3. ความสามารถในการตีความ การอ่านมิใช่การทำความเข้าใจเฉพาะแต่ประโยค แต่ผู้อ่านจะต้องมองภาพรวมและพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละประโยคในการตีความ
4. ความรู้รอบตัว ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมาก จะทำให้สามารถเลือกความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านก็จะง่ายขึ้นตามลำดับ
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน แต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

สมุทรร เซ็นเซาวิช (2540 : 74) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านที่เหมือนกันกับวิลเลียมส์ 2 อย่าง คือ ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่าน และความรู้รอบตัว แต่มีบางองค์ประกอบที่แตกต่างจากที่วิลเลียมส์กล่าวไว้ดังนี้ คือ

1. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้
2. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
3. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นระบบไม่สับสน
4. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้มาจากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

พรชูลี อาซอว์ (2541 : 47) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถที่จะกระทำการได้ 3 เรื่อง คือ

1. ผู้เรียนจะต้องรู้จักกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์และเสียงที่สัมพันธ์กันในภาษาอังกฤษ
2. ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถที่จะใช้กฎเหล่านี้ในการเรียนรู้คำ และสามารถที่จะก้าวหน้าไปในการถอดรหัสของคำให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น ละเลียดตลอดยั้ง ๆ ขึ้น
3. ผู้เรียนจะต้องสามารถสร้างทักษะในการถอดรหัสอย่างอัตโนมัติ และผู้เรียน

จะต้องมีทักษะในการจัดการที่ซับซ้อนเกี่ยวกับภาษา ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดการกับข้อความที่เข้ามาได้อย่างรวดเร็ว และสามารถที่จะถอดความหมายได้อย่างอัตโนมัติ

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

Searfoss and Readence (1994 : 231 –232) Conley (1995 : 178) Ruddell (1997 :68 – 69) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal statements) เป็นการอ่านที่มีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretive statements) เป็นการอ่านที่ต้องตีความหมายแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง
3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied statements) เป็นการอ่านที่นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน เพื่อสรุปว่าจะนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร

ประเภทและวิธีการอ่าน

สมุทฺร เชนเชาวนิช (2540 : 3) แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษ (Work-study type reading) เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายต้องการความเข้าใจและครอบคลุมด้านเนื้อหาให้ได้มากที่สุด
2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory reading) เป็นการอ่านตามความพอใจเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เป็นการอ่านที่ไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก

William (1994 : 12) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 3 ประเภท คือ การอ่านเพื่อความพอใจหรือตามความสนใจ (Pleasure or interest) และแบ่งย่อยประเภทของการอ่านเพื่อการศึกษออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านเพื่อทราบข้อมูลโดยทั่ว ๆ ไป (General information about text) และ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Information from text)

จากประเภทของการอ่านดังกล่าว จะเห็นว่า การอ่านแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการอ่านต่างกัน และวิธีที่ใช้อ่านก็แตกต่างกันด้วย ซึ่งสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 88-89) และ Grellet (1995 : 4) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปมีดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือ วัตถุประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำงานความข้างหน้า และเลือกจับใจความ เป็นต้น
2. การอ่านที่ต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่นวันที่ ตัวเลข

สถานที่ ผู้สอนต้องฝึกผู้เรียนให้รู้จักหัดอ่านทั้ง 2 วิธี โดยเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึก เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬา และโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ผู้เรียนจะรู้จักจับใจความสำคัญโดยละเว้นการอ่านโดยการแปลคำต่อคำ

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough reading หรือ Receptive reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงจะต้องเข้าใจคำทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อเขียนย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยอยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical reading) เป็นทักษะการอ่านที่ยากที่สุด และควรใช้ในระดับที่สูงขึ้น เพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้น ๆ การอ่านระดับนี้ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีปฏิริยาต่อข้อเขียน (Active reader) มิใช่การอ่านแบบไม่มีปฏิริยาต่อข้อเขียน

2.2.4 ทักษะด้านการเขียน

ความหมายของการเขียน

Byrne (1982 : 1) ให้ความหมายว่า การเขียนมิได้หมายถึงลายลักษณ์อักษรแต่หมายถึงความสามารถนำความรู้สึกนึกคิด สำนวน และรูปประโยคต่าง ๆ มาเรียบเรียงให้เกิดเป็นภาษาเขียน ตรงตามจุดประสงค์ของตน

Patty (1985 : 182 – 186) กล่าวว่าความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยงจัดวางและพัฒนาารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 108) ได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิด เพราะผู้เขียนจะต้องคิดว่าตนเองจะเขียนอะไร เพื่อใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร แล้วรวบรวมข้อมูล เลือกรสรและจัดลำดับความคิด เพื่อเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร โดยใช้ความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเขียน เช่น การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ซึ่งงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการ สื่อสารทางความคิดกับผู้อ่าน

สิริมาน ยุวโสภีร์ (2545 : 11) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการชักชวนการคิดของผู้เขียนในการถ่ายทอดความรู้เป็นความคิดที่มีการเรียบเรียง ลำดับความได้เหมาะสม โดยสามารถใช้ความรู้ด้านเนื้อหา การเรียบเรียงเรื่องราว คำศัพท์ และการใช้ภาษาในการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

สมสมัย วิสูตรรุจิรา (2545 : 12) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การสื่อความหมายที่เป็น สัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนจะสามารถถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ประสบการณ์ และความต้องการของผู้เขียนออกมาเป็นภาษาเขียนในลักษณะต่าง ๆ กัน เพื่อให้ผู้รับได้เข้าใจจุดประสงค์ของตน

ความสามารถในการเขียน

White (1980 : 6) กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนว่าเป็นทักษะที่ครอบคลุมมากกว่า การสร้างประโยคเพียงอย่างเดียว ความสามารถในการเขียนคือ ความสามารถในการเรียงลำดับ ประโยคให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสมเหตุสมผล เขียนได้อย่างเหมาะสม กับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ สื่อสารในสิ่งที่ต้องการได้ การเขียน ต้องมีความชัดเจน ไม่คลุมเครือ ความสามารถในการเขียนนั้นจะต้องประกอบด้วยความต้องการของภาษาที่ใช้ (Correction of form) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Appropriateness of style) และเอกภาพของเรื่อง (Unity of theme and topic)

Johnson (1981 : 93) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถที่นักเขียนถ่ายทอด เนื้อหา รายละเอียดต่าง ๆ ในลักษณะที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ เป็นข้อความสั้น ๆ เพื่อสื่อความหมายได้

Patty (1985 : 182 – 186) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออก ซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 108) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิด เพราะผู้เขียนจะต้องคิดว่าตนเองจะเขียนอะไร เพื่อใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร แล้วรวบรวมข้อมูล เลือกรวบรวมและจัดลำดับความคิด เพื่อเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร โดยใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในการเขียน เช่น การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์ให้ได้มาซึ่งงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารทางความคิดกับผู้อ่าน

สมสมัย วิสูตรรุจิรา (2545 : 13) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนคือ ความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนในการถ่ายทอดความรู้ เป็นความคิดที่มีการเรียบเรียงลำดับความได้เหมาะสม โดยสามารถใช้ความรู้ด้าน เนื้อหา การเรียบเรียงเรื่องราว คำศัพท์ และการใช้ภาษาในการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

องค์ประกอบกรเขียน

Harris (1969 : 68 – 69) กล่าวว่า การเขียนนั้นต้องมีองค์ประกอบของความสามารถในการบูรณาการทางภาษาเข้าด้วยกัน ซึ่งต้องมีสิ่งที่สำคัญดังนี้

1. เนื้อหา ได้แก่ เรื่องหรือประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน
2. รูปแบบ ได้แก่ การวางรูปแบบในการจัดระบบเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค
4. ลีลาในการใช้ภาษาของผู้เขียนเช่นการเลือกใช้สำนวนในการเขียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดอรรถรสทางภาษา
5. กลไกต่าง ๆ ได้แก่ กลไกด้านอื่น ๆ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนแบบสรุปการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น

Heaton (1979 : 138) ได้ทำการวิเคราะห์และจัดองค์ประกอบที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับการเขียนไว้ 4 ประการ

1. ทักษะทางไวยากรณ์ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
2. ทักษะทางลีลาภาษา ได้แก่ ความสามารถในการเลือกใช้คำ สำนวนและประโยคได้อย่างเหมาะสม
3. ทักษะกลไกทางภาษา ได้แก่ ความสามารถเลือกใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้แบบแผนทางภาษาได้ถูกต้อง
4. ทักษะการตัดสินใจ ได้แก่ ความสามารถเขียนได้ตามกระบวนการทางความคิดอย่างสมเหตุ สมผล ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญสามารถเลือกสรร เรียบเรียงเรื่องราวให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

ระดับของการเขียน

Broughton and others (1980 : 17 – 19) ได้แบ่งระดับการเขียนไว้ 3 ระดับ โดยเรียงเรียงจากง่ายไปยากดังนี้

ระดับที่ 1 การเขียนโดยมีการควบคุม หมายถึง การเขียนที่มีการควบคุมการใช้ภาษา เช่น การให้เติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ การใช้ภาษาจะอยู่ในแวดวงจำกัด เหมาะกับผู้เรียนที่เริ่มฝึกการเขียนใหม่ ๆ เพื่อให้มีแนวทางในการเขียนอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และเป็นรูปแบบที่จำเป็นในการเขียนประโยค

ระดับที่ 2 การเขียนที่มีการชี้แนะ หมายถึง การเขียนที่มีการชี้แนะแนวทางการเขียน เช่น การใช้ภาษาด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการเรียบเรียงประโยคได้อย่างอิสระบ้าง แต่ยังไม่มีเสรีเต็มที่ เพราะผู้เขียนจำเป็นต้องใช้การเปรียบเทียบอยู่บ้างในขั้นนี้ การฝึกเขียนในระดับนี้เหมาะกับผู้เรียนในระดับสูงขึ้นไปกว่าในระดับแรก

ระดับที่ 3 การเขียนแบบอิสระ ได้แก่ การเขียนที่ให้อิสระเต็มที่แก่ผู้เขียนในการใช้ความคิด ประสบการณ์ทั้งหมดมาใช้ ตั้งแต่การวางโครงเรื่อง การเลือกคำ การแต่งประโยคและการผูกประโยคเข้าด้วยกัน

Aboderin (1986 : 38 – 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนโดยแบ่งระดับการเขียนออกเป็น 3 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 การคัดลอก เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ โครงสร้างประโยคข้อความ การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ขั้นนี้ผู้เรียนยังมิได้ใช้ความคิดของตนเองอย่างอิสระ

ระดับที่ 2 การเขียนที่มีการชี้แนะ ในขั้นนี้ผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น ผู้สอนจะวางโครงเรื่องให้ ก่อนลงมือเขียนผู้สอนอาจจะจัดให้มีการอภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่ผู้เขียนต้องการก่อน แล้วลงมือเขียนโดยคำนึงถึงการเลือกใช้คำให้เหมาะสม และตรงกับ ความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่านจริง

ระดับที่ 3 การเขียนแบบอิสระ ในขั้นนี้ผู้เรียนได้รับอิสระเต็มที่ในการใช้ความคิด และประสบการณ์ของตนเอง ในการเขียนทั้งหมดเริ่มตั้งแต่การวางโครงเรื่อง การแต่งประโยคและการผูกประโยคให้สัมพันธ์กัน เป็นกิจกรรมเขียนขั้นสุดท้ายที่ยากที่สุดในการใช้ความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มที่ ผู้สอนจะเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541 :) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนปริมาณความรู้ของผู้เรียน งานที่สำคัญของของครู คือ ช่วยนักเรียนแต่ละคนให้เกิดการเรียนรู้ หรือมีความรู้และทักษะตามที่หลักสูตรได้วางไว้ ครูมีหน้าที่จัดประสบการณ์ในห้องเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียน ในขณะที่นักจิตวิทยาได้พยายามทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของทั้งสัตว์และมนุษย์ และได้ค้นพบหลักการที่ใช้ประยุกต์เพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนได้ ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายทฤษฎีในที่นี้จะขอกล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, et al. 1956 ,อ้างในสุรางค์

ไคว้ตระกูล.2541 : 234-236) ว่าด้วยพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ตามกลุ่มวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Taxonomy of Educational Objectives) 3 พิสัย (Domains) คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

งานของบลูมด้านพุทธิพิสัย นับว่ามีประโยชน์ต่อการสร้างหลักสูตรการสอนและการประเมินผลเป็นอย่างมาก เพราะช่วยทำให้นักการศึกษาและครูได้คิดถึงวัตถุประสงค์อย่างละเอียด ตั้งแต่ความรู้ ความเข้าใจและการนำความรู้ไปประยุกต์ รวมทั้งการคิด การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ ซึ่งบลูมได้แบ่ง วัตถุประสงค์ด้านพุทธิพิสัยออกเป็น 6 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย 2 หมวดย่อย ดังนี้

1.1 ความรู้เกี่ยวกับความจริงเฉพาะ โดยมีความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความของสิ่งต่าง ๆ

1.2 ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเฉพาะต่าง ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการแบ่งประเภทหรือการจัดกลุ่ม

2. ความเข้าใจ (Comperhension) หมายถึงการมีความเข้าใจในความรู้ที่เรียน สามารถอธิบายได้ด้วยคำพูดของตนเอง หรืออาจแปลความหมาย (Translation) หรือตีความหมาย (Interpretation) หรืออาจบอกผลตามการกระทำได้

3. การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) หมายถึง ความสามารถในการนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ในประสบการณ์ชีวิตประจำวันได้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถที่จะแบ่งสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ออกเป็น ส่วนย่อยและแสดงความสัมพันธ์ของส่วนย่อยเหล่านั้น

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถที่จะรวบรวมสิ่งที่เรียนรู้หรือประสบการณ์เข้าเป็นส่วนรวมเป็นสิ่งใหม่

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ความรู้ที่เรียนมา ในการตัดสินใจวินิจฉัยคุณค่าของสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง

สรุปแล้วงานของบลูมด้านพุทธิพิสัย ทำให้นักการศึกษาและครูมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้ง 6 ชั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ วิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล พฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านนี้จึงประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลง หรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ความเข้าใจ

ความสามารถ ความถนัด ความคงทนในการจำ การระลึกได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์และการประเมินผล

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

วัตถุประสงค์การศึกษาด้านจิตพิสัย หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งได้ 5 ระดับ ดังนี้

1. การรับหรือการใส่ใจ (Receiving or Attending) หมายถึง สภาพที่ผู้เรียนเริ่มที่จะต้องรับผิดชอบต่อสิ่งเร้าที่อยู่รอบตัว
2. การตอบสนอง (Responding) หมายถึง การตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยความเต็มใจหรือแสดงความพึงพอใจในการตอบสนอง
3. การเห็นคุณค่า (Valuing) หมายถึง การที่ผู้เรียนมีพฤติกรรมตอบสนอง เพราะเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง
4. การรวบรวมค่านิยม (Organizing) เมื่อผู้เรียนยอมรับค่านิยมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของความคิดผู้เรียนจะพบว่า ค่านิยมหลายอย่างมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้เรียนอาจรวบรวม หรือเปรียบเทียบว่าค่านิยมใดมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด
5. การยอมรับค่านิยม (Accepting) เป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาชีวิต ที่มีผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม (Characterization) ในขั้นนี้ ค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของผู้เรียน จะเป็นแรงภายในที่กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรม

สรุปแล้วงานของบลูมด้านจิตพิสัย ทำให้นักการศึกษาและครูมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้ง 5 ขั้น คือ การรับหรือการใส่ใจ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า การรวบรวมค่านิยม และการยอมรับค่านิยม พฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านนี้จึงประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิด จากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติ ความตระหนัก การรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ แรงจูงใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความคาดหวังผล ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการการเรียนรู้

ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

วัตถุประสงค์การศึกษาด้านทักษะพิสัย หมายถึง การศึกษาที่เป็นเรื่องทักษะทางร่างกาย เช่น การเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อ รวมทั้งการประสานงานของสมองและกล้ามเนื้อ หรือด้านประสาทและกล้ามเนื้อ มักจะเน้นความรวดเร็ว เที่ยงตรง ถูกต้อง ช้าของ คล่องแคล่ว ของการทำงาน และ

การเรียนรู้ทุกอย่าง นักจิตวิทยาได้แบ่งกลุ่มของวัตถุประสงค์การศึกษาด้านทักษะพิสัยไว้หลายแห่งด้วยกัน ในที่นี้จะกล่าวถึง 2 แห่งคือ

1. การแบ่งกลุ่มตามพัฒนาการทางด้านร่างกายประกอบด้วย

- การเคลื่อนไหวของร่างกายโดยทั่วไป
- การเคลื่อนไหวที่ขึ้นอยู่กับภาระงานอย่างละเอียดของส่วนต่าง ๆ

ของร่างกาย

- การสื่อความหมายโดยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- การพูด

2. การแบ่งกลุ่มตามระดับความง่ายจนถึงขั้นซับซ้อน

- รีเฟลค หมายถึง พฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งสิ่งเร้า โดยไม่รู้สีกตัวหรือไม่ได้อยู่ในอำนาจจิตใจ
- การเคลื่อนไหวพื้นฐาน หมายถึง การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การใช้กล้ามเนื้อ การประสานงานของการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- ความสามารถในการปรับตัวทางทักษะต่อการรับรู้โดยประสาทสัมผัสทั้ง 5 หมายถึง การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายโดยฟังคำสั่ง หรือตอบสนองจากการเห็น
- ความสามารถทางด้านร่างกาย หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และได้ยาวนาน คงทน
- การเคลื่อนไหวที่ต้องการความชำนาญและทำได้ดีเลิศ หมายถึง ความสามารถที่จะใช้การเคลื่อนไหวส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย เป็นแทนการพูด

สรุปว่า ทักษะพิสัยเป็นวัตถุประสงค์ที่ครูควรจะสอนสอดแทรกเข้าไปในการเสนอและช่วยนักเรียนให้ฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นจนชำนาญ ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านนี้จึงประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามทางด้านความรวดเร็ว และความคล่องในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดทักษะในการใช้/ประสานส่วนต่าง ๆ ทางร่างกายและทางจิตใจ

2.4 การสังเคราะห์งานวิจัย

2.4.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531 : 2) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย คือสิ่งใหม่ ๆ อันเกิดจากการนำส่วนย่อย ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน อาทิ เช่น การเชื่อมโยงทฤษฎีเก่าเข้าด้วยกันเพื่อสร้างทฤษฎีใหม่เพื่อให้ได้ความรู้

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช และคณะ (2531 : 3) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยว่า คือ การนำหน่วยย่อย ๆ หรือส่วนต่าง ๆ มาประกอบให้เป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน

ฐิติมา เจริญกุล (2533 : 9) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการนำผลการวิจัยหลาย ๆ เล่มที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน มาวิเคราะห์อย่างมีระบบและสรุปปัญหาให้เห็นชัดเจน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2536 : 83) การสังเคราะห์งานวิจัยหมายถึง การนำส่วนที่แยกย่อย และมีความสัมพันธ์กันหรือเกี่ยวพันกัน หรือการนำเอาสิ่งที่มีในธรรมชาติแตกต่างกันมาผสานกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกลายเป็นสิ่งใหม่

ณ อัญชัน ชิตสุข (2537 : 55) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมงานวิจัยมาวิเคราะห์ และประมวลผลการวิจัยอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้ความรู้หรือข้อสรุปเป็นภาพที่ชัดเจน เพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง

ศิริญา พูลสุวรรณ (2541 : 2) และนางลักษณ์ วิรัชชัย (2529 : 26) กล่าวว่า เป็นระเบียบวิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ หลาย ๆ เรื่องมาศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ให้ได้คำตอบที่เป็นข้อยุติของปัญหา

นางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2542 : 10 ; อ้างใน Pillemer. 1984 ; McGaw & Smith. 1997) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) เป็นระเบียบวิธีการศึกษาปัญหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบให้ได้คำตอบของปัญหาเป็นข้อยุติ

ลำราญ มีแจ้ง (2542 : 22) การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการรวบรวมงานวิจัยหลาย ๆ เล่มที่ศึกษาในปัญหาเดียวกัน มาทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่หรือได้คำตอบจนเป็นที่ยุติ

กรมวิชาการ (2542 : 14) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การนำเอาผลงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาในเรื่องเดียวกันหรือปัญหาเดียวกัน มาศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่

พิสมร วิญญกุล (2542 : 59) การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การศึกษาข้อเท็จจริง โดยวิธีการรวบรวมงานวิจัยหลาย ๆ เล่ม ที่ศึกษาปัญหาเดียวกันหรือปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องกัน ได้ศึกษาวิเคราะห์อย่างมีระบบเพื่อให้ได้คำตอบของปัญหาที่เป็นข้อยุติ

วรยุทธ นันทเสน (2544 : 25) การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง เป็นการรวบรวมงานวิจัยมาวิเคราะห์และประมวลผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ความรู้ข้อสรุปเป็นภาพชัดเจนในการตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง

นาตยา เกตุกลิ่น (2545 : 10) การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมข้อค้นพบที่เกิดจากงานวิจัยในเรื่องเดียวกันหรือประเด็นปัญหาเดียวกัน มาศึกษาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อหาข้อสรุปเพื่อหาข้อสรุปที่เป็นข้อยุติและเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยการรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และนำข้อเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ให้ได้คำตอบปัญหาที่เป็นข้อยุติ

ดังที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมข้อมูล งานวิจัยที่ทำการศึกษาปัญหาเดียวกัน หรือในเรื่องเดียวกัน มาศึกษาวิเคราะห์เพื่อให้ได้เป็นข้อยุติที่สามารถสรุปเป็นผลออกมาได้อย่างชัดเจน

2.4.2 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

Bloom : 1971 (อ้างใน สงัด อุทรานันท์ 2531 : 6) ได้จำแนกสังเคราะห์ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การสังเคราะห์หน่วยย่อยของสื่อความหมายจนได้ผลผลิตได้แก่ การพูด การบอก ภาษาท่าทาง และความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนให้ผู้อื่นได้ทราบหรือเข้าใจ
2. การสังเคราะห์แผนงานต่าง ๆ จนได้ผลผลิตเพื่อนำไปเสนอต่อการปฏิบัติ ได้แก่ การพัฒนาแผนการทำงาน หรือพัฒนาแนวคิดของแต่ละคน จนไปถึงขั้นปฏิบัติ
3. การสังเคราะห์สิ่งที่เป็นนามธรรมมากขึ้น ได้แก่ การจัดความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นนามธรรมเพื่อจำแนกหรืออธิบายปรากฏต่าง ๆ หรือการเชื่อมโยงแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิเข้าด้วยกัน หรือการเชื่อมโยงทฤษฎีจนได้ค้นพบใหม่

การสังเคราะห์ สามารถจำแนกได้เป็น 2 แนวทางด้วยกัน (อุทุมพร จามรมาน 2527 : 7 – 10) คือ

1. การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ หรือเชิงบรรยาย (Qualitative Synthesis) คือการนำเอาผลวิจัยเรื่องต่างๆ มาบรรยายสรุปเข้าด้วยกัน โดยมีผู้เชี่ยวชาญเรื่องนั้นๆ เป็นผู้สังเคราะห์ การสังเคราะห์เชิงลักษณะ หรือเชิงบรรยายมี 2 ลักษณะคือ

1.1 การนำบทคัดย่อ หรือผลสรุปของงานวิจัยแต่ละเรื่อง มาวางเรียงต่อเนื่องกัน ซึ่งบทคัดย่อหรือผลสรุปของวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมักจะครอบคลุมปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ สมมุติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย การนำเสนอผลสังเคราะห์วิจัยในลักษณะเช่นนี้จะช่วยให้ผู้อ่านทราบแต่เพียงว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ได้ผลอย่างไร แต่ไม่ได้มีการผสมผสาน หรือเชื่อมโยงงานวิจัยทั้งหลายเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความรู้เชิงบูรณาการออกมา

1.2 การอ่านรายงานวิจัยจนเกิดความเข้าใจและนำผลการวิจัยมาเชื่อมโยงกับปัญหาเพื่อให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และจัดในหมวดหมู่ใดของงานนั้น โดยมีผลผลิตหรือเชื่อมโยงงานวิจัยทั้งหลายเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความรู้เชิงบูรณาการออกมา จึงทำให้การสังเคราะห์งานวิจัยนี้ มีความสำคัญ และคุณประโยชน์ในการนำไปใช้มากกว่าแบบแรก

2. การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) เป็นการใช้ระเบียบวิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปให้เป็นที่ยุติ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ต้องเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่ให้ข้อมูลและค่าสถิติที่เพียงพอต่อการนำมาสังเคราะห์เชิงปริมาณมี 3 วิธี คือ

2.1 วิธีการนับคะแนนเสียง (Conventional Vote-counting Method) เป็นวิธีที่พัฒนาขึ้นโดยไลท์ และ สมิธ การสังเคราะห์งานวิจัยกระทำโดยการนับจำนวนงานวิจัยจำแนกตามผลการทดสอบสมมุติฐาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีนัยสำคัญทางสถิติและค่าทดสอบเป็นบวก กลุ่มที่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่ค่าสถิติทดสอบเป็นลบ และกลุ่มที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หลังจากนั้นจึงสรุปและแปลผลการสังเคราะห์ตามลักษณะของกลุ่มที่มีความถี่สูงสุด

2.2 วิธีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของผลสังเคราะห์ (Test for Statistical Significance Combind Results) เป็นวิธีการรวมค่าความน่าจะเป็นของงานวิจัยแต่ละเรื่อง และนำมาหาค่าเฉลี่ย p (ค่าเฉลี่ยความน่าจะเป็น) ของงานวิจัยทั้งหมดและนำมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของผลการสังเคราะห์ จุดอ่อนของวิธีการนี้คือ ไม่สามารถระบุประมาณผลของการวิจัยได้

2.3 วิธีวิเคราะห์เมตต้า (Meta Analysis) เป็นการนำวิธีการทางสถิติประมาณค่าอิทธิพลของงานวิจัย เพื่อหาสรุปอย่างมีระบบงานวิจัยจากหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาในการวิจัยเรื่องเดียวกันตามแนวของแมกส (McGraw & 1980 ; Glass, et al 1981) โดยเน้นที่ขนาดของผล (Effect Size) ซึ่งก็คืออัตราส่วนของผลต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมากกว่าการเน้นที่ค่านัยสำคัญ สถิติที่ใช้ในการประมาณค่าขนาดของผล คือ ค่าเฉลี่ยของสหสัมพันธ์ หรือค่าขนาดของผลอันเป็นอันดับนี้มาตรฐานจากงานวิจัยแต่ละเรื่องแล้วจึงนำมาสังเคราะห์ค่าประมาณดัชนีจากงานวิจัยทั้งหมดเข้าด้วยกัน

2.4.3 ขั้นตอนการวิจัยสังเคราะห์งานวิจัย

โดยทั่วไป การสังเคราะห์งานวิจัย มี 5 ขั้นตอน (นงลักษณ์ วิรัชชัย 2529 : 27- 29) ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อปัญหา

การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากการกำหนดปัญหาการวิจัยซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีผู้วิจัยสนใจ และทำการวิจัยกันเป็นจำนวนมาก ปัญหาในลักษณะ ดังกล่าว จึงเหมาะต่อการนำมาวิจัย แต่ในสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครั้งนี้ มิได้ทำเพื่อปัญหาใดปัญหาหนึ่ง

โดยเฉพาะ แต่เพื่อเป็นการสังเคราะห์เพื่อสร้างภาพรวมของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – 2545

2. การวิเคราะห์ปัญหา

เมื่อกำหนดปัญหาแล้ว ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน ศึกษาแนวทางการกำหนดแบบแผน และสมมุติฐานการวิจัย

3. การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย

3.1 การเสาะค้นงานวิจัยต้องค้นคว้าแล้วเสาะหางานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่กำหนดไว้ และการเสาะหางานวิจัยจะหาได้จากวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ บทความย่อ วิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ และรายงานการวิจัยเป็นต้น

3.2 การคัดเลือกงานวิจัย ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องอ่าน ศึกษา และตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่อง อย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพดี มีความเที่ยงตรงภายนอกและภายในสูงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ วิทยานิพนธ์ทุกฉบับมีความน่าเชื่อถือ เพราะได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง การพิจารณา และได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละสถาบันการศึกษาแล้ว

3.3 การรวบรวมผลของการวิจัย หลังจากการคัดเลือกงานวิจัยที่ใช้ในการสังเคราะห์แล้วขั้นต่อไป คือ การรวบรวมรายละเอียดและผลการการวิจัยงานวิจัยต้องใช้ความระมัดระวังในการรวบรวมข้อมูลให้มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ ครบถ้วนสมบูรณ์

4. การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย

ขั้นตอนนี้เป็นการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

5. การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย

การเขียนรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย มีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานวิจัยทั่วไป คือ ผู้วิจัยต้องเสนอรายงานรายละเอียด วิธีดำเนินงานพร้อมทั้งสรุป และข้อเสนอและจากสังเคราะห์โดยใช้ภาษาที่ถูกต้องกระชับรัดและชัดเจน ในการสังเคราะห์ เริงปริมาณ อุทุมพร จามรมาน (2531) สรุปขั้นตอนในการสังเคราะห์เชิงปริมาณไว้ 11 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การกำหนดปัญหาที่ต้องการสังเคราะห์ นักสังเคราะห์ต้องระบุให้ได้ว่าต้องการสังเคราะห์เรื่องอะไร เพราะอะไร ซึ่งครอบคลุมถึงการระบุตัวแปร วัตถุประสงค์ของการสังเคราะห์ และสมมุติฐานการวิจัย

ขั้นที่ 2 การสำรวจงานวิจัยว่ามีจำนวนมากพอหรือไม่ สืบค้นจากงานวิจัยโดยศึกษาจากรายชื่อจากห้องสมุดต่างๆ เพื่อให้ได้ทราบรายงานการวิจัยมีที่ใดบ้างมีรายงานจริงหรือไม่ข้อสำคัญต้องสำรวจให้ชัดเจนว่ามีตัวเล่มหรือไม่

ขั้นที่ 3 การอ่านรายงานการวิจัยสำรวจได้ว่ามีจำนวนเท่าไร นักสังเคราะห์จะต้องเห็นตัวเล่มและอ่านรายงานนั้นด้วยตัวเอง

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของรายงานการวิจัย เมื่ออ่านงานวิจัยนักสังเคราะห์ต้องพิจารณาก่อนถึงคุณภาพของรายงานการวิจัยว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาก่อนตามแบบฟอร์มประเมินงานวิจัยนั้นด้วยตัวเอง ขจัดงานวิจัยที่มีความไม่ชัดเจนออกไป เลือกเฉพาะงานวิจัยที่มีความสอดคล้องตามหัวข้อในแบบประเมิน

ขั้นที่ 5 พิจารณารายละเอียดของรายงานการวิจัยว่า มีค่าสถิติเพื่อการสังเคราะห์เชิงปริมาณหรือไม่ โดยกรอกข้อมูลลงในแบบฟอร์มบันทึก

ขั้นที่ 6 รวบรวมงานวิจัยที่สามารถสังเคราะห์เชิงปริมาณได้ว่าทั้งหมดมีกี่เล่ม ระบุตัวแปรพร้อมทั้งค่าสถิติทุกอย่างลงในแบบฟอร์มบันทึก

ขั้นที่ 7 เลือกเทคนิคที่ทำให้ปลอดจากความคลาดเคลื่อน เช่น ปลอดจากความคลาดเคลื่อนในการวัด ปลอดจากความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 8 เลือกเทคนิคการวิเคราะห์เชิงปริมาณที่เหมาะสม ซึ่งมี 9 วิธี คือ

1. วิธีนับคะแนนเสียง
2. วิธีแปลงเป็นค่า Log (Fisher's Method)
3. วิธีหาค่าเฉลี่ยของนัยสำคัญ
4. วิธีรวมค่า T (Winer's Method)
5. วิธีรวมค่า Z (Stouffer's Method)
6. วิธีถ่วงน้ำหนักค่า Z (Mosteller's and Bush's Method)
7. วิธีทดสอบค่าเฉลี่ยนัยสำคัญ (Edington's Method)
8. วิธีทดสอบค่าเฉลี่ย Z (Mosteller's and Bush's Method)
9. วิธีหาค่าเฉลี่ยขอผลในงานวิจัยเชิงทดลองและเชิงสหสัมพันธ์ (วิธีวิเคราะห์

แบบเมตต้า)

ขั้นที่ 9 สังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณทีละค่า ทีละเรื่อง

ขั้นที่ 10 สรุปผลการวิเคราะห์ในตารางหรือกราฟ

ขั้นที่ 11 เขียนรายงานตามหัวข้อต่อไปนี้

1. บทนำ
 - 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิเคราะห์งานวิจัยเหล่านี้
 - 1.2 วัตถุประสงค์ในการสังเคราะห์
 - 1.3 ความจำกัดและความไม่สมบูรณ์
 - 1.4 ขอบเขตการสังเคราะห์
 - 1.5 คำจำกัดความ
 - 1.6 ประโยชน์ของผลการสังเคราะห์
2. วิธีการสังเคราะห์
 - 2.1 จำนวนงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ และลักษณะของค่าสถิติที่เสนอ
 - 2.2 เกณฑ์การเลือกงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์
 - 2.3 การตรวจสอบความถูกต้องของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์
 - 2.4 วิธีการสังเคราะห์งานวิจัย
3. การเสนอผลการสังเคราะห์
 - 3.1 ผลการสังเคราะห์
 - 3.2 การแปลความหมายของผลการสังเคราะห์
 - 3.3 ข้อเสนอแนะ
4. บรรณานุกรมและภาคผนวก
 - 4.1 บรรณานุกรม
 - 4.2 รายชื่องานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์
 - 4.3 ภาคผนวก

2.4.4 ประโยชน์ของการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีต่อการค้นคว้าและการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นวิธีการสรุปและสกัดสาระสำคัญที่ได้จากผลการวิจัยที่ผ่านมา ทำให้เห็นภาพรวมของงานในปัญหานั้น ๆ แสดงแนวโน้มและที่มีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนั้น ทำให้องค์ความรู้ในสาขาวิชานั้น เพิ่มพูนขึ้น (สุมาลี เขียวสุภาษิต. 2535: 1-2)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรมวิชาการ (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนและวิธีการสอนในวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มาสังเคราะห์ข้อค้นพบเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยประชากรคือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการเรียนและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

ระดับประถมศึกษาซึ่งพิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2533 ถึง พ.ศ. 2541 วิธีการเรียนแบ่งเป็น 4 วิธี คือ เรียนจากครู เรียนด้วยตนเอง เรียนจากเพื่อน และเรียนจากสิ่งแวดล้อม วิธีการสอนแบ่งเป็น 3 วิธี คือ ใช้สื่อการเรียนการสอน ใช้กิจกรรม และผสม โดยใช้สื่อร่วมกับกิจกรรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปรายงานการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของการวิจัย ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของงานวิจัย และข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลและผลงานวิจัย ได้คัดเลือกงานวิจัยซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 73 เรื่อง สำหรับทำการสังเคราะห์

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า

1. สถานภาพทั่วไปของงานวิจัยที่สำคัญ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนและวิธีการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาเกือบทั้งหมดร้อยละ 98.6 เป็นวิทยานิพนธ์เป็นงานวิจัยเชิงทดลองร้อยละ 94.5 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งกำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 32.4 และร้อยละ 53.4 ตามลำดับ แบบแผนการทดลองส่วนใหญ่เป็นแบบมีกลุ่มควบคุม ตัวแปรตามที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 52.1 รองลงมาได้แก่ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด ร้อยละ 19.1, 15.1, 13.7 และ 11.0 ตามลำดับ

2. ผลการสังเคราะห์ความมีนัยสำคัญโดยรวม (Overall Significance) พบว่าวิธีการเรียนและวิธีการสอนทุกวิธีมีผลการวิจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวนมากกว่า ร้อยละ 50 โดยวิธีการเรียนทั้ง 4 วิธี มีนัยสำคัญร้อยละ 63.2 ถึง 100 และวิธีการสอนทั้ง 3 วิธี มีนัยสำคัญร้อยละ 66.7 ถึง 92.3

3. ผลการสังเคราะห์ขนาดอิทธิพล (Effect Size)

3.1 ขนาดอิทธิพลโดยรวม พบว่า ตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล 1.36

3.2 ขนาดอิทธิพลของวิธีการเรียน สรุปได้ดังนี้ วิธีการเรียนจากครูมีอิทธิพลสูงต่อตัวแปรตาม ด้านการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล 0.81 และ 0.92 ตามลำดับ วิธีการเรียนด้วยตนเองมีอิทธิพลสูงต่อตัวแปรตามด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล 1.22 วิธีการเรียนจากเพื่อน มีอิทธิพลสูงในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล 1.56 เมื่อพิจารณาโดยรวมถึงอิทธิพลต่อทักษะด้านต่าง ๆ แล้ว วิธีการเรียนจากเพื่อน มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามด้านต่าง ๆ สูงกว่าวิธีการเรียนแบบอื่น

3.3 ขนาดอิทธิพลของวิธีการสอน สรุปได้ดังนี้ วิธีการสอนแบบใช้สื่อการเรียน การสอนแบบใช้กิจกรรม และแบบผสม คือใช้สื่อร่วมกับกิจกรรม มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามด้านผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล 1.07, 1.39 และ 1.48 ตามลำดับ เมื่อ พิจารณาโดยภาพรวมถึงอิทธิพลต่อตัวแปรตามด้านต่าง ๆ สูงกว่าวิธีการสอนแบบ อื่น ๆ

4. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เปรียบเทียบผลการสอนต่อการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ รวม ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ ตามแนวที่มีผู้คิดค้นไว้ แล้ว ส่วนใหญ่ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีปกติ

5. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เปรียบเทียบผลการสอนต่อการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ รวม ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน พบว่า มีทั้งให้ผล แยกต่างและไม่แตกต่างกัน

ณ อันชัน ชิตสุข (2537 :บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษา อังกฤษระดับประถมศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 เพื่อสร้างภาพรวมและพิจารณาความ สัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของสถาบันอุดม ศึกษาในประเทศไทย ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 จำนวน 61 เรื่อง

ผลการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนและ เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ (25 เรื่อง) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่ (17 เรื่อง) เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนและเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ

งานวิจัยที่มีผู้ศึกษารองลงมาคือ งานวิจัยเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ (20 เรื่อง) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่ (15 เรื่อง) เป็นการศึกษาความ สามารถหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทั้ง 4 และความสามารถในการใช้องค์ประกอบทาง ภาษางานวิจัยที่ไม่มีผู้ศึกษาเลย คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศและการฝึกอบรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ

สรุป นักเรียนที่ศึกษาชั้นประถมศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 มีความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต้องแก้ไขในทุกทักษะ ไม่บรรลุตามจุด ประสงค์ของหลักสูตรแม้ครูจะนำเทคโนโลยีทางการศึกษา รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนแบบ ต่าง ๆ มาใช้ ก็ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะขาดความพร้อมใน ด้านสภาพแวดล้อม เกี่ยวกับคุณสมบัติของครู สภาพโรงเรียน สื่อการสอน วิธีวัดและประเมิน ผลและแบบเรียนมีเนื้อหามากและยากเกินไป

วีรยุทธ นันทะเสน (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 – พ.ศ. 2541 จำนวน 87 เรื่อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นปริญาานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากมหาวิทยาลัย จำนวน 5 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล เครื่องมือสำหรับการวิจัย เป็นแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (f) ค่าร้อยละ (%) และไคร์กำลังสอง (χ^2)

จากผลการวิจัย พบว่า

งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะด้านการอ่าน เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด จำนวน 49 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.32 รองลงมา คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน และงานวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 22 เรื่อง และ 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.29 และ 14.94 ตามลำดับ และที่น้อยที่สุด คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45 วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) และกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading) และการใช้บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป โดยยึดแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวทางการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในทุกด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 ซึ่งในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ มีวิธีการวิจัยดังนี้

- 3.1 การกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัย
- 3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์บางประการในการคัดเลือกวิทยานิพนธ์ที่จะนำมาสังเคราะห์ได้ ดังนี้

1. เป็นวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา
2. เป็นวิทยานิพนธ์ที่มีต้นฉบับจริงที่สามารถนำมาทำการวิจัยได้
3. งานวิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์มีความสมบูรณ์และรายละเอียดอย่างครบถ้วน และมีขั้นตอนในการวิจัยตามความนิยมทั่วไป
4. เป็นวิทยานิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาการประเมินผล จากคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในการสอบวิทยานิพนธ์ มาแล้วและได้รับการแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ แล้ว

3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของสถาบันอุดมศึกษาโดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของสถาบันอุดมศึกษาโดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 จำนวน 110 เรื่อง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้มี 2 ส่วน คือ แบบประเมินรายงานวิจัย และ แบบสรุปรายงานการวิจัย ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

แบบประเมินรายงานวิจัย

แบบประเมินรายงานวิจัยเป็นเครื่องมือสำหรับประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์เพื่อคัดเลือกเอาเฉพาะวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพเท่านั้นมาทำการสังเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินรายงานวิจัย ของ อุทุมพร จามรมาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2530 : 72-74) ที่ดัดแปลงมาจากแบบประเมินรายงานวิจัยด้วยตนเองของ Isac. and Michael . ซึ่งมีข้อความรวม 22 ข้อ และครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ในรายงานการวิจัยทั้งหมด

แบบประเมินรายงานวิจัยนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าในระดับต่าง ๆ ซึ่งได้แสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์การพิจารณาตัดสินคุณค่าของวิทยานิพนธ์

ระดับมาตรฐาน ประเมินค่า	ค่าคะแนน	เกณฑ์และความเหมาะสม
ดีมาก	5	วิทยานิพนธ์มีรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อนั้นถูกต้อง ชัดเจน ครบถ้วน
ดี	4	วิทยานิพนธ์มีรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อนั้นถูกต้อง ไม่ชัดเจน หรือไม่ครบถ้วน
ปานกลาง	3	วิทยานิพนธ์มีรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อนั้นถูกต้อง แต่ไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน
ไม่ดี	2	วิทยานิพนธ์มีรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อนั้นบางส่วน แต่ไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน
ไม่ดีเลย	1	วิทยานิพนธ์มีรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อนั้นไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจนไม่ครบถ้วน หรือไม่มีหัวข้อนั้นเลย

ในการให้อันดับคะแนน ใช้วิธีการนำคะแนนของทุกข้อในแบบรายงานวิจัยรวมกันแล้วนำไปเทียบกับช่วงคะแนนเพื่อให้ได้อันดับ ดังนี้

คะแนนรวมระหว่าง	90 – 100	ให้อันดับคะแนน	A
คะแนนรวมระหว่าง	70 – 89	ให้อันดับคะแนน	B
คะแนนรวมระหว่าง	50 – 69	ให้อันดับคะแนน	C
คะแนนรวมระหว่าง	30 – 49	ให้อันดับคะแนน	D
คะแนนรวมต่ำกว่า	29	ให้อันดับคะแนน	E

เกณฑ์ในการคัดเลือกวิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์จะต้องมีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในอันดับคะแนนไม่ต่ำกว่าอันดับ B

แบบสำรวจงานวิจัย

แบบสำรวจงานวิจัยที่สร้างขึ้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการสำรวจและจัดบันทึกคุณลักษณะและรายละเอียดต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ที่ผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อนำข้อมูลมาทำการสังเคราะห์ โดยมีวิธีการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิทยานิพนธ์ในด้านลักษณะและขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า มีรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัย โดยผู้วิจัยทำการศึกษาโดยยึดหลักการเขียนเป็น 5 บท รายงานรายละเอียดของหัวข้อแต่ละบท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

ข้อจำกัดของการวิจัย

คำจำกัดความของการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

บทที่ 2 วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

2. กำหนดหัวข้อในการสังเคราะห์ รวม 20 ข้อ ดังนี้

1. ชื่อผู้วิจัย
2. ชื่องานวิจัย
3. แหล่งที่ผลิต
4. ปีการศึกษาที่ผลิตและพิมพ์เผยแพร่
5. ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย
6. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
7. สมมติฐานของการวิจัย
8. ขอบเขตของการวิจัย
9. ระเบียบวิธีวิจัย
10. เนื้อหาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง
11. ตัวแปรที่ศึกษา
12. ตัวแปรที่แทรกซ้อน
13. ประชากรที่ศึกษา

14. ตัวอย่างที่ศึกษา
15. การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
16. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
17. ผู้วิเคราะห์ข้อมูล
18. สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
19. ผลการวิจัย
20. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

นำหัวข้อทั้งหมดมาสร้างเป็นแบบสำรวจงานการวิจัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ และเติมข้อความ ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของงานวิจัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

3.3.2 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสำรวจงานวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถามในการจำแนกคุณลักษณะของงานวิจัย
2. สร้างแบบสำรวจงานวิจัยโดยปรับปรุงมาจากของ วรยุทธ นันทะเสน (2544 : 122-123)
3. นำแบบสำรวจงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน นำไปให้ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความครอบคลุมถึงตัวแปรด้านคุณลักษณะของวิทยานิพนธ์
4. นำแบบสำรวจงานวิจัยกลับมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสำรวจงานวิจัยไปทดลองใช้ (try-out) โดยการบันทึกรายละเอียดวิทยานิพนธ์ จำนวน 5 เรื่อง เพื่อหาความตรงของการบันทึก

3.3.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงของการบันทึกตามแบบสำรวจงานวิจัย โดยการหาความตรงของการบันทึกรายละเอียดหลังจากนำไปทดลองใช้แล้วอีกครั้งหนึ่ง โดยทิ้งช่วงเวลาให้ห่างจากการบันทึกในครั้งแรก
2. นำผลการบันทึกนี้ ไปเปรียบเทียบกับกรบันทึกในครั้งแรกเป็นรายข้อ แล้วนำผลการเปรียบเทียบมาหาค่าร้อยละของความถูกต้องตรงกัน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลสำหรับการสังเคราะห์ครั้งนี้ เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโททางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ทำภายในประเทศไทยและเสร็จเรียบร้อยแล้วในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สืบค้นหัวข้อวิทยานิพนธ์จากบัญชีรายชื่อวิทยานิพนธ์ เอกสารรวมบทคัดย่อ และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ได้จำนวนทั้งหมด 427 เรื่อง
2. คัดเลือกวิทยานิพนธ์ ทั้งหมดจากที่สำรวจ โดยการใช้แบบประเมินรายงานวิจัย มาประเมินและคัดเลือกวิทยานิพนธ์ ที่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะต้องไม่ต่ำกว่าระดับ B ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหน้าที่ 41 และได้วิทยานิพนธ์ ที่ประเมินผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เป็นจำนวน 110 เรื่อง
3. บันทึกรายละเอียดที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ ตามแบบสำรวจงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบสำรวจงานวิจัยเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์ โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละของวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 โดยจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันที่ผลิตงานวิจัย ปีที่ผลิต สาขาที่ดำเนินการวิจัย ประเภทของงานวิจัย ระดับชั้นที่ทำวิจัย ประเภทของโรงเรียนที่วิจัย แหล่งของโรงเรียนที่วิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สมมติฐานการวิจัยและผลของการวิจัย

ขั้นที่ 2 การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์

1. ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หัวข้อสรุป โดยจำแนกหัวข้อหลักออกเป็นทักษะ 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และจากนั้นกำหนด คำหลักและรายละเอียดในแต่ละลักษณะของเนื้อหาภายใต้คำหลัก จะใช้ชื่อเรื่องและวัตถุประสงค์ ของการวิจัยมาใช้เป็นคำหลัก ดังนี้

1.1 วิธีสอนทักษะ 4 ทักษะ ประกอบด้วย

ก. การนำเสนอรูปแบบการสอน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดทดลองและ/หรือสำรวจ แนวคิด วิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ข. การใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดทดลอง เพื่อเปรียบเทียบและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กับทักษะอื่นในแบบต่าง ๆ

1.2 พฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน ประกอบด้วย

ก. พฤติกรรมของครู หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดสำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู

ข. พฤติกรรมของนักเรียน หมายถึงงานวิจัยที่ทำการศึกษาดสำรวจ ทดลองและ/หรือ หาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ

ค. พฤติกรรมของครูและนักเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดสำรวจปัญหา และความคิดเห็น

1.3 เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะประกอบด้วย

ก. การพัฒนาบทเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาดทดลองบทเรียนและแบบฝึก ทักษะสำเร็จรูป

ข. การทดสอบและการสร้างแบบทดสอบ หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาดทดลอง การสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะทั้ง 4 ทักษะ

2. จำแนกวิทยานิพนธ์ในแต่ละลักษณะของวิทยานิพนธ์และคำหลักในแต่ละหัวข้อ เข้าตามทฤษฎีการเรียนรู้ว่าด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอัน เกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ความเข้าใจ ความ สามารถ ความถนัด ความคงทนในการจำ การระลึกได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความสามารถ ในการวิเคราะห์ และการประเมินผล

2.2 ด้านจิตพิสัย ประกอบด้วย (Affective Domain) การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทักษะคติ ความตระหนัก การรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ แรงจูงใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความคาดหวังผล ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้

2.3 ด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วย (Psychomotor Domain) การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวงานวิจัยแปรตาม ทางด้านความเร็วและความคล่อง ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกิดทักษะในการใช้/ประสานส่วนต่าง ๆ ทางร่างกาย และทางจิตใจ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตร} \quad p = \frac{f \times 100}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ของข้อมูล
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าไคว์สแควร์ (Chi – Square Test)

$$\text{สูตร} \quad \chi^2 = \sum \left[\frac{(O - E)^2}{E} \right]$$

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าการแจกแจงแบบไคว์กำลังสอง (χ^2)
	O	แทน	ความถี่ที่ได้จากการสังเกต
	E	แทน	ความถี่ที่คาดหวัง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 มีกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน ทั้งหมด 110 เรื่อง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์ เป็นการนำเสนอค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าจำนวนและค่าร้อยละของวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 โดยจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ดังมีรายละเอียดแสดงในตาราง ที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของวิทยานิพนธ์จำแนกตามตัวแปรและระดับของตัวแปร

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	76	69.09
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	21	19.09
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	13	11.82
ปีที่ผลิตงานวิจัย	พ.ศ. 2535	11	10.00
	พ.ศ. 2536	12	10.91
	พ.ศ. 2537	12	10.91
	พ.ศ. 2538	11	10.00
	พ.ศ. 2539	11	10.00
	พ.ศ. 2540	7	6.36
	พ.ศ. 2541	8	7.27
	พ.ศ. 2542	11	10.00
	พ.ศ. 2543	12	10.91
	พ.ศ. 2544	6	5.45
	พ.ศ. 2545	9	8.18
สาขาที่ดำเนินการทำวิจัย	การสอนภาษาอังกฤษ	30	27.27
	การมัธยมศึกษา	64	58.18
	เทคโนโลยีการศึกษา	2	1.81
	ภาษาอังกฤษ	4	3.63
	ภาษาศาสตร์	1	0.91
	จิตวิทยาการศึกษา	5	4.55
	การวัดผลและประเมินผลการศึกษา	1	0.91
	วัดผลการศึกษา	2	1.82
	หลักสูตรและการสอน	1	0.91

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของงานวิจัย	เชิงเปรียบเทียบ	19	17.27
	เชิงทดลอง	72	65.45
	เชิงสำรวจ	8	7.27
	เชิงหาความสัมพันธ์	11	10.00
ระดับชั้นที่ทำวิจัย	มัธยมศึกษาปีที่ 1	17	15.45
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	15	13.64
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	27	24.55
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	17	15.45
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	23	20.91
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	9	8.18
	มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6	2	1.82
ประเภทของโรงเรียน	โรงเรียนรัฐบาล	87	79.09
	โรงเรียนเอกชน	21	19.09
	โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน	2	1.82
แหล่งของโรงเรียนที่วิจัย	เขตกรุงเทพมหานคร	49	44.55
	เขตปริมณฑล	10	9.09
	เขตต่างจังหวัด	51	46.36
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	การสุ่มอย่างง่าย	77	70.00
	การสุ่มอย่างมีระบบ	1	0.91
	การสุ่มแบ่งชั้น	6	5.45
	การสุ่มหลายขั้นตอน	5	4.55
	การสุ่มแบ่งกลุ่ม	2	1.82
	การสุ่มเจาะจง	16	14.55
	ไม่มีการสุ่ม	3	2.73

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	ผู้สอน	0	0.00
	ผู้เรียน	109	99.09
	ผู้สอนและผู้เรียน	1	0.91
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	1 กลุ่ม	17	15.45
	2 กลุ่ม	77	70.00
	3 กลุ่ม	6	5.45
	4 กลุ่ม	2	1.81
	8 กลุ่ม	2	1.81
	12 กลุ่ม	1	0.91
	13 กลุ่ม	1	0.91
	15 กลุ่ม	3	2.73
	16 กลุ่ม	1	0.91
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	แบบทดสอบ	44	40.00
	แบบสอบถาม	2	1.82
	แบบสัมภาษณ์	2	1.82
	แบบสอบถาม/แบบทดสอบ	46	41.82
	แบบฝึก/แบบทดสอบ	3	2.73
	แบบทดสอบ/แบบสังเกต	5	4.55
	แบบทดสอบ/แบบประเมิน	2	1.82
	แบบทดสอบ/แบบวัดทัศนคติ	2	1.82
	แบบประเมิน/แบบบันทึก	3	2.73
	แบบสอบถาม/แบบทดสอบ/แบบสังเกต	1	0.91

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สถิติที่ใช้ในการวิจัย			
1. สถิติพื้นฐาน			
	ความถี่	1	0.91
	ค่าเฉลี่ย	6	5.45
	ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย	2	1.81
	ค่าเฉลี่ย และ ความแปรปรวน	64	58.18
	ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	27	24.55
	มัธยฐาน และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2	1.82
	ร้อยละ – ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4	3.64
	ค่าเฉลี่ย – ความแปรปรวน และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4	3.64
2. สถิติทดสอบสมมติฐาน			
	χ^2 - test	1	0.91
	ANCOVA	6	5.45
	Correlation	6	5.45
	One way ANOVA	1	0.91
	Two way ANOVA	1	0.91
	t-test dependent	27	24.55
	t-test independent	24	21.82
	t-test dependent และ t-test independent	26	23.64
	t-test และ z-test	1	0.91
	t-test และ Correlation	6	5.45
	χ^2 - test และ Two way ANOVA	2	1.82
	One way ANCOVA และ Sheffe	2	1.82
	One way ANCOVA และ t-test dependent	2	1.82
	z-test และ One way ANOVA	1	0.91

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
2.สถิติทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)	χ^2 - test และ t-test dependent	1	0.91
	t-test และ Two way ANOVA และ ANCOVA	2	1.82
	z-test และ One way ANOVA และ t-test dependent	1	0.91
	สมมติฐานการวิจัย / ผลการวิจัย	10	9.09
	ไม่มีสมมติฐานการวิจัย	100	90.91
	มีสมมติฐานการวิจัย	83	75.45
	สอดคล้องกับสมมติฐาน	7	6.36
	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	20	18.18
	สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน		

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์ของการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 จำนวนทั้งหมด 110 เรื่อง มีดังนี้

1. สถาบันที่ผลิตงานวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลิตวิทยานิพนธ์จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.09 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 19.09 และสถาบันที่ผลิตวิทยานิพนธ์น้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.82

2. ปีที่ผลิตงานวิจัย พบว่า พ.ศ. 2536, พ.ศ. 2537 และ พ.ศ. 2543 เป็นปีที่ผลิตวิทยานิพนธ์มากที่สุด จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.91 รองลงมาคือ ปี พ.ศ. 2535, พ.ศ. 2538, พ.ศ. 2539 และ พ.ศ. 2542 คิดเป็นร้อยละ 10.00 และที่น้อยที่สุดคือ พ.ศ. 2544 คิดเป็นร้อยละ 5.45

3. สาขาที่ทำการวิจัย พบว่า สาขาการมัธยมศึกษา เป็นสาขาที่ทำการวิจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.18 รองลงมา คือ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 27.27 และที่น้อยที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คือ สาขาภาษาศาสตร์ สาขาหลักสูตรและการสอน และสาขาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.91

4. ประเภทของงานวิจัย พบว่า เป็นงานวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.45 รองลงมา คือ งานวิจัยเชิงเปรียบเทียบ คิดเป็นร้อยละ 17.27 และงานวิจัยเชิงหาความสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 10.00 และที่น้อยที่สุดคือ งานวิจัยเชิงสำรวจ คิดเป็นร้อยละ 7.27

5. ระดับชั้นเรียนที่วิจัย พบว่า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.55 รองลงมา คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 20.91 และที่น้อยที่สุด เป็นงานวิจัยที่ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น คิดเป็นร้อยละ 1.82

6. ประเภทของโรงเรียนที่วิจัย พบว่า เป็นโรงเรียนรัฐบาล จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.09 รองลงมาคือโรงเรียนเอกชน คิดเป็นร้อยละ 19.09 และที่น้อยที่สุด คือ ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน คิดเป็นร้อยละ 1.82

7. แหล่งของโรงเรียนที่วิจัย พบว่า มีที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัดจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.36 รองลงมา คือ ในเขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 45.55 และที่น้อยที่สุด คือ ในเขตปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 9.09

8. วิธีการสุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ การสุ่มแบบเจาะจง คิดเป็นร้อยละ 14.55 และที่น้อยที่สุดคือการสุ่มอย่างมีระบบ คิดเป็น ร้อยละ 0.91

9. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.09 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สอน และผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 0.91 และที่ไม่มีการศึกษาวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สอน

10. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเป็น 2 กลุ่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 15.45 และที่น้อยที่สุด คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเป็น 12 กลุ่ม, 13 กลุ่ม และ 16 กลุ่ม เป็นจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.91

11. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่า มีการใช้แบบทดสอบและแบบสอบถามด้วยกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.82 รองลงมาคือ แบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 40.00 และที่น้อยที่สุดคือ ใช้ทั้งแบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบสังเกต ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 0.91

12. สถิติที่ใช้ในการวิจัย พบว่า

12.1 สถิติพื้นฐาน มีการใช้ค่าเฉลี่ยกับความแปรปรวนมากที่สุด จำนวน 64 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 58.18 รองลงมาคือ เป็นการใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 27 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.55 และที่น้อยที่สุดคือใช้ค่าความถี่ จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

12.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน มีการใช้ t-test ชนิด dependent มากที่สุด จำนวน 27 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.55 รองลงมาคือ ใช้ t-test ชนิด dependent และ independent จำนวน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 23.64 และที่น้อยที่สุด คือ ใช้ χ^2 - test , One way ANOVA, Two way ANOVA, t-test และ z-test, z-test และ One way ANOVA, χ^2 - test และ t-test ชนิด dependent รวมทั้ง z-test และ One way ANOVA และ t-test ชนิด dependent เป็นจำนวนเท่ากัน คือ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

13. สมมติฐานการวิจัย พบว่า มีงานวิจัยที่ไม่มีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 9.09 และที่มีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย จำนวนร้อยละ 90.91 โดยที่ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คิดเป็นร้อยละ 75.45 และที่ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คิดเป็นร้อยละ 6.36 และผลการวิจัยเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คิดเป็นร้อยละ 18.18

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 ครั้งนี้เป็นการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามหัวข้อหลักที่ได้กำหนดไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วิทยานิพนธ์ที่จำแนกตามคำหลัก
2. วิทยานิพนธ์ที่จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้

1. วิทยานิพนธ์ที่จำแนกตามคำหลัก

กลุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 ที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ มีการจำแนกตามคำหลักดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลักด้านทักษะการฟัง

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย	
			จำนวนเรื่อง	จำนวนร้อยละ
1. ทักษะการฟัง	1. วิธีสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการฟัง	3	2.73
	1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการฟังแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	0	0.00
	1.2 การใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการฟังแบบต่าง ๆ	0	0.00
		จำนวนรวม	3	2.73
2. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	2.1 พฤติกรรมของครู	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู	0	0.00
	2.2 พฤติกรรมของนักเรียน	ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ	0	0.00
	2.3 พฤติกรรมของครูและนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจปัญหา และความคิดเห็น	0	0.00
		จำนวนรวม	0	0.00
3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	3.1 การพัฒนาบทเรียน	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะสำเร็จรูป	0	0.00
	3.2 การทดสอบและการสร้างแบบทดสอบ	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับการฟัง	0	0.00
		จำนวนรวม	0	0.00
		จำนวนรวมทั้งหมด	3	2.73

จากตารางที่ 4.2 พบว่า วิทยานิพนธ์ด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำแนกลักษณะ วิทยานิพนธ์ตามคำหลัก ได้ผลดังนี้

คำหลักด้านวิธีการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 2.73

ตารางที่ 4.3 ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการพูด

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย	
			จำนวนเรื่อง	จำนวนร้อยละ
2. ทักษะการพูด	1. วิธีสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการพูด	2	1.82
	1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการพูดแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	0	0.00
	1.2 การใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการพูดแบบต่าง ๆ	1	0.91
		จำนวนรวม	3	2.73
	2. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้าความต้องการพัฒนาตนเองของครู	0	0.00
	2.1 พฤติกรรมของครู	ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้า ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรม	0	0.00
	2.2 พฤติกรรมของนักเรียน	การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ		
	2.3 พฤติกรรมของครูและนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้าปัญหา และความคิดเห็น	0	0.00
	จำนวนรวม	0	0.00	
	3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการพูดสำเร็จรูป	0	0.00
	3.1 การพัฒนาบทเรียน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการพูด	0	0.00
	3.2 การทดสอบและการสร้างแบบทดสอบ			
		จำนวนรวม	0	0.00
		จำนวนรวมทั้งหมด	3	2.73

จากตารางที่ 4.3 พบว่า วิทยานิพนธ์ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำแนกลักษณะ วิทยานิพนธ์ตามคำหลัก ได้ผลดังนี้

คำหลักด้านวิธีการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82 และงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการพูดแบบต่าง ๆ จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

ตารางที่ 4.4 ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการอ่าน

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย	
			จำนวนเรื่อง	จำนวนร้อยละ
3. ทักษะการอ่าน	1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน	14	12.73
	1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	21	19.09
	1.2 การใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ	6	5.45
		จำนวนรวม	41	37.27
	2. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู	0	0.00
	2.1 พฤติกรรมของครู	ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรม	3	2.73
	2.2 พฤติกรรมของนักเรียน	การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ		
	2.3 พฤติกรรมของครูและนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจปัญหา และความคิดเห็น	0	0.00
	จำนวนรวม	3	2.73	
	3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป	2	1.82
		ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่าน	0	0.00
		จำนวนรวม	2	1.82
		จำนวนรวมทั้งหมด	46	41.82

จากตารางที่ 4.4 พบว่า วิทยานิพนธ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำแนกลักษณะ วิทยานิพนธ์ตามคำหลัก ได้ผลดังนี้

1. คำหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่าน ประกอบด้วย

1.1 คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอนเป็นงานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.73

1.2 คำหลักเกี่ยวกับงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.73 และ งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.45

2. คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร เป็นงานวิจัยที่ศึกษาสำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.73

3. คำหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82

ตารางที่ 4.5 ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการเขียน

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย	
			จำนวนเรื่อง	จำนวนร้อยละ
4. ทักษะการเขียน	1. วิธีสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการเขียน	2	1.82
	1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	7	6.36
	1.2 การใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ	2	1.82
		จำนวนรวม	11	10.00
	2. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู	0	0.00
	2.1 พฤติกรรมของครู	ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและ	0	0.00
	2.2 พฤติกรรมของนักเรียน	พฤติกรรม การ เรียนรู้ในด้านต่าง ๆ		
	2.4 พฤติกรรมของครูและนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจปัญหา และความคิดเห็น	0	0.00
		จำนวนรวม	0	0.00
	3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการเขียนสำเร็จรูป	0	0.00
	3.1 การพัฒนาบทเรียน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการเขียน	0	0.00
	3.2 การทดสอบและสร้างแบบทดสอบ			
		จำนวนรวม	0	0.00
		จำนวนรวมทั้งหมด	11	10.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า วิทยานิพนธ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำแนกลักษณะ วิทยานิพนธ์ตามคำหลัก ได้ผลดังนี้

คำหลักด้านวิธีสอนทักษะการเขียน ประกอบด้วยคำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบ การสอน เป็นงานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82 และคำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอน แบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการเขียนแบบ ต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.36 และงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อ เปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82

ตารางที่ 4.6 ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย	
			จำนวนเรื่อง	จำนวนร้อยละ
5. ทักษะการฟังและทักษะการพูด	1. วิธีสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน 1.2 การใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการฟังและทักษะการพูด	2	1.82
		ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	12	10.91
		ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดแบบต่าง ๆ	0	0.00
		จำนวนรวม	14	12.73
	2. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน 2.1 พฤติกรรมของครู 2.2 พฤติกรรมของนักเรียน 2.3 พฤติกรรมของครูและนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้าความต้องการพัฒนาตนเองของครู	0	0.00
ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้า ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ		0	0.00	
ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้าปัญหา และความคิดเห็น		0	0.00	
		จำนวนรวม	0	0.00
	3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3.1 การพัฒนาบทเรียน 3.2 การทดสอบและสร้างแบบทดสอบ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการฟังและทักษะการพูดสำเร็จรูป	1	0.91
		ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการฟังและทักษะการพูด	0	0.00
		จำนวนรวม	1	0.91
		จำนวนรวมทั้งหมด	15	13.64

จากตารางที่ 4.6 พบว่า วิทยานิพนธ์ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำแนกลักษณะวิทยานิพนธ์ตามคำหลัก ได้ผลดังนี้

คำหลักด้านวิธีสอนทักษะการฟังและทักษะการพูด ประกอบด้วยคำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอน เป็นงานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะ ทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82 และคำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.91

ตารางที่ 4.7 ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย	
			จำนวนเรื่อง	จำนวนร้อยละ
6. ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	1. วิธีสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	3	2.73
	1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	12	10.91
	1.2 การใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ	0	0.00
		จำนวนรวม	15	13.64
	2. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู	0	0.00
	2.1 พฤติกรรมของครู	ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ	1	0.91
	2.2 พฤติกรรมของนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจปัญหา และความคิดเห็น	0	0.00
		จำนวนรวม	1	0.91
	3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านและทักษะการเขียนสำเร็จรูป	0	0.00
		ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	0	0.00
		จำนวนรวม	0	0.00
		จำนวนรวมทั้งหมด	16	14.55

จากตารางที่ 4.7 พบว่าวิทยานิพนธ์ด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำแนกลักษณะวิทยานิพนธ์ตามคำหลัก ได้ผลดังนี้

1. คำหลักด้านวิธีการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1.1 คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอน เป็นงานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.73

1.2 คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปรเป็นงานวิจัยที่ศึกษา ทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.91

2. คำหลักด้านพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน เป็นงานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจ ทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ จำนวน 1 เรื่อง

ตารางที่ 4.8 ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะการอ่านและทักษะการฟัง

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย	
			จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
7. ทักษะการอ่านและทักษะการฟัง	1. วิธีสอนทักษะการอ่านและทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน 1.2 การใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการฟัง	1	0.91
		ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านและทักษะการฟังแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	0	0.00
		ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการอ่านและทักษะการฟังแบบต่าง ๆ	0	0.00
		จำนวนรวม	1	0.91
	2. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน 2.1 พฤติกรรมของครู 2.2 พฤติกรรมของนักเรียน 2.3 พฤติกรรมของครูและนักเรียน	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้าความต้องการพัฒนาตนเองของครู	0	0.00
		ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้า ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ	0	0.00
		ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้าปัญหา และความคิดเห็น	0	0.00
		จำนวนรวม	0	0.00
	3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 3.1 การพัฒนาบทเรียน 3.2 การทดสอบและสร้างแบบทดสอบ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านและทักษะการฟังสำเร็จรูป	0	0.00
		ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่านและทักษะการฟัง	0	0.00
		จำนวนรวม	0	0.00
		จำนวนรวมทั้งหมด	1	0.91

จากตารางที่ 4.8 พบว่า วิทยานิพนธ์ด้านทักษะการอ่านและทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
จำแนกลักษณะวิทยานิพนธ์ตามคำหลัก ได้ผลดังนี้

คำหลักด้านวิธีการสอนทักษะการอ่านและทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นงานวิจัย
ที่ศึกษา ทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะ การอ่านและทักษะการฟัง
ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

ตารางที่ 4.9 ลักษณะ และจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามหัวข้อหลัก ด้านทักษะทั้ง 4 ทักษะ

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย	
			จำนวนเรื่อง	จำนวนร้อยละ
8. ทักษะทั้ง 4 ทักษะ	1. วิธีสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะ	4	3.64
	1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	1	0.91
	1.2 การใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะแบบต่าง ๆ	8	7.27
		จำนวนรวม	13	11.82
	2. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู	0	0.00
	2.1 พฤติกรรมของครู	ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรม	2	1.82
	2.2 พฤติกรรมของนักเรียน	การเรี้นรู้ในด้านต่าง ๆ		
	2.3 พฤติกรรมของครูและนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจปัญหา และความคิดเห็น	0	0.00
	จำนวนรวม	2	1.82	
	3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะสำเร็จรูป	0	0.00
	3.1 การพัฒนาบทเรียน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะทั้ง 4 ทักษะ	0	0.00
	3.2 การทดสอบและสร้างแบบทดสอบ			
	จำนวนรวม	0	0.00	
	จำนวนรวมทั้งหมด		15	13.64

จากตารางที่ 4.9 พบว่า วิทยานิพนธ์ด้านทักษะทั้ง 4 ทักษะ จำแนกลักษณะวิทยานิพนธ์ตามคำหลัก ได้ผลดังนี้

1. คำหลักด้านวิธีสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะ ประกอบด้วย

1.1 คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอนเป็นงานวิจัยที่ศึกษา ทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะ จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.64

1.2 คำหลักเกี่ยวกับงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะในแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.18

2. คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปรเป็นงานวิจัยที่ศึกษาสำรวจทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82

ตารางที่ 4.10 จำนวนรวมทั้งหมดของลักษณะและวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามคำหลักในทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะวิทยานิพนธ์	ผลการวิจัย		χ^2
			จำนวนเรื่อง	จำนวนร้อยละ	
ทักษะภาษา อังกฤษใน ด้านต่าง ๆ	1. วิธีสอนทักษะภาษา อังกฤษด้านต่าง ๆ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียน การสอนด้านต่าง ๆ	31	28.18	101.01*
	1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อ เปรียบเทียบวิธีสอนทักษะด้าน ต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	53	48.18	
	1.2 การใช้วิธีการสอน แบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อ เปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะ ด้านต่าง ๆ แบบต่าง ๆ	17	15.45	
		จำนวนรวม	101	91.82	
	2. พฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจ ความต้องการการพัฒนาตนเอง ของครู	0	0.00	6.00*
	2.1 พฤติกรรมครู	ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจ ทดลองและ/ หรือหาความสัมพันธ์ ของวิธีเรียนและพฤติกรรม การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ	6	5.45	
	2.2 พฤติกรรมนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจ ปัญหา และความคิดเห็น	0	0.00	
	2.3 พฤติกรรมครูและ นักเรียน	จำนวนรวม	6	5.45	
	3. เทคโนโลยีและ นวัตกรรมทาง การเรียนการสอน ทักษะภาษา อังกฤษด้านต่าง ๆ	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียน และแบบฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ สำเร็จรูป	3	2.73	3.00*
	3.1 การพัฒนาบทเรียน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้าง แบบทดสอบสำหรับทักษะในด้าน ต่าง ๆ	0	0.00	
	3.2 การทดสอบและ สร้างแบบทดสอบ	จำนวนรวม	3	2.73	
		จำนวนรวมทั้งหมด	110	100.00	

$$\chi^2 .05, 1 = 2.71 ; \chi^2 .05, 2 = 4.60$$

จากตารางที่ 4.10 ซึ่งเป็นจำนวนรวมทั้งหมดของลักษณะและวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามคำหลักในทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ พบว่า

1. คำหลักด้านวิธีการสอนภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ นั้นที่ประกอบด้วย การนำเสนอรูปแบบการสอนและการใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 101.01$) โดยที่งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะด้านต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครูมีจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 53 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.18 รองลงมาคือ งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ จำนวน 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.18 และที่น้อยที่สุด คือ งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะภาษาอังกฤษทุกด้านแบบต่าง ๆ กัน เป็นจำนวน 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.45

2. คำหลักด้านพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 6.00$) โดยมีเพียงงานวิจัยที่ทำการศึกษาคำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เพียงอย่างเดียว คือจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.45

3. คำหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 3.00$) โดยมีเพียงงานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ สำเร็จรูปอย่างเดียว จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.73

2. วิทยานิพนธ์ที่จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 ที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ มีการจำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้และหัวข้อหลัก

หัวข้อหลัก	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม	
		พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และ จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และ ทักษะพิสัย		พุทธิพิสัย- จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย			
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
1. ทักษะการฟัง	เป็นไปตามสมมติฐาน	2	1.82	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	2	1.82
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	1	0.91	-	0.00	-	0.00	1	0.91
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	จำนวนรวม	2	1.82	-	0.00	1	0.91	-	0.00	-	0.00	3	2.73
2. ทักษะการพูด	เป็นไปตามสมมติฐาน	2	1.82	-	0.00	-	0.00	1	0.91	-	0.00	3	2.73
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	จำนวนรวม	2	1.82	-	0.00	-	0.00	1	0.91	-	0.00	3	2.73
3. ทักษะการอ่าน	เป็นไปตามสมมติฐาน	10	9.09	1	0.91	17	15.45	5	4.55	-	0.00	33	30.0
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	4	3.64	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	4	3.64
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	4	3.64	-	0.00	4	3.64	1	0.91	-	0.00	9	8.18
	จำนวนรวม	18	16.36	1	0.91	21	19.09	6	5.45	-	0.00	46	41.82

หัวข้อหลัก	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม	
		พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และ จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และ ทักษะพิสัย		พุทธิพิสัย- จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย			
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
4. ทักษะการเขียน	เป็นไปตามสมมติฐาน	2	1.82	-	0.00	6	5.45	1	0.91	-	0.00	9	8.18
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	1	0.91	-	0.00	1	0.91	-	0.00	-	0.00	2	1.82
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	จำนวนรวม	3	2.73	-	0.00	7	6.36	1	0.91	-	0.00	11	10.00
5. ทักษะการฟัง และ ทักษะการพูด	เป็นไปตามสมมติฐาน	3	2.73	-	0.00	9	8.18	2	1.82	-	0.00	14	12.73
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	1	0.91	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	1	0.91
	จำนวนรวม	3	2.73	-	0.00	10	9.09	2	1.82	-	0.00	15	13.64
6. ทักษะการอ่านและ ทักษะการเขียน	เป็นไปตามสมมติฐาน	3	2.73	-	0.00	10	9.09	-	0.00	-	0.00	13	11.82
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	1	0.91	-	0.00	2	1.82	-	0.00	-	0.00	3	2.73
	จำนวนรวม	4	3.64	-	0.00	12	10.91	-	0.00	-	0.00	16	14.55

หัวข้อหลัก	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม	
		พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และ จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และ ทักษะพิสัย		พุทธิพิสัย- จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย			
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
7. ทักษะการอ่านและ ทักษะการฟัง	เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	1	0.91	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	1	0.91
	จำนวนรวม	1	0.91	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	1	0.91
8. ทักษะทั้ง 4 ทักษะ	เป็นไปตามสมมติฐาน	1	0.91	2	1.82	7	6.36	-	0.00	1	0.91	11	10.00
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	3	2.73	-	0.00	1	0.91	-	0.00	-	0.00	4	3.64
	จำนวนรวม	4	3.64	2	1.82	8	7.27	-	0.00	1	0.91	15	13.64

จากตารางที่ 4.11 พบว่า งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่าง ปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และหัวข้อหลัก ได้ผลดังนี้

1. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการฟัง

1.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 3 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัย มีมากที่สุด คือ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82 ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

1.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและ ทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานโดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82 และงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

2. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการพูด

2.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 3 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัย มีมากที่สุด คือ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82 ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

2.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและ ทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.18 และงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82

3. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการอ่าน

3.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 46 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.09 และที่น้อยที่สุดคือ ด้านจิตพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

3.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและ ทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.00 และงานวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.18 และที่น้อยที่สุด คืองานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.64

4. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการเขียน

4.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 11 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.36 รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.73 และที่น้อยที่สุดคือด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

4.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุดคือ 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.18 และงานวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82

5. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการฟัง และทักษะการพูด

5.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 15 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.09 รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.73 และที่น้อยที่สุด คือ ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.82 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

5.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและ ทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุดคือ 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.73 และงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

6. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

6.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 16 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.91 และที่น้อยที่สุด คือด้านพุทธิพิสัย จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.64 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

6.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน และทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.82 และงานวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.73

7. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการอ่าน และทักษะการฟัง

7.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 1 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรม การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

7.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยที่ จำนวนผลการวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

8. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ

8.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 15 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรม การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.27 รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.64 และที่ น้อยที่สุด คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91

8.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน และทั้งเป็น และไม่เป็นไปตามสมมติฐานโดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.73 และงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 0.91

ตารางที่ 4.12 จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้และทักษะด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม		χ^2
		พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และ จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และ ทักษะพิสัย		พุทธิพิสัย- จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย				
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	
จำนวนรวมทักษะ ด้านต่าง ๆ	เป็นไปตามสมมติฐาน	23	20.91	3	2.73	49	44.55	9	8.18	1	0.91	85	77.27	8.65*
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	5	4.55	-	0.00	3	2.73	-	0.00	-	0.00	7	6.36	
	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน	9	8.18	-	0.00	7	6.36	1	0.91	-	0.00	18	16.36	
	จำนวนรวม	37	33.64	3	2.73	59	53.64	10	9.09	1	0.91	110	100.0	29.45*

$$\chi^2 .05, 2 = 5.99 ; \chi^2 .05, 4 = 9.49$$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่าง ปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 ที่พบในหัวข้อหลักด้านทักษะต่าง ๆ จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ได้ผลดังนี้

1. จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย และด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 29.45$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามด้าน ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัยมีมากที่สุด คือ 59 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 53.64 รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 37 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.64 และที่น้อยที่สุด คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.91
2. จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่ผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวนมากที่สุด คือ 85 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.27 ผลงานวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานจำนวน 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.36 และที่น้อยที่สุดคือ ผลงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานจำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.36

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545

2. เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545

5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของสถาบันอุดมศึกษาโดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาโดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 จำนวน 110 เรื่อง

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินรายงานวิจัย

แบบประเมินรายงานวิจัยเป็นเครื่องมือสำหรับประเมินคุณภาพงานวิจัย เพื่อคัดเลือกเอาเฉพาะวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพเท่านั้นมาทำการสังเคราะห์ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบประเมินรายงานวิจัยของ อุทุมพร จามรมาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2530 : 72-74)

ที่ดัดแปลงมาจากแบบประเมินรายงานวิจัยด้วยตนเองของ Isac and Michael ซึ่งมีข้อคำถามรวม 22 ข้อ และครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ในรายงานการวิจัยทั้งหมด

แบบสำรวจงานวิจัย

แบบสำรวจงานวิจัยที่สร้างขึ้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการสำรวจและจัดบันทึกคุณลักษณะและรายละเอียดต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ที่ผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อนำข้อมูลมาทำการสังเคราะห์

5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลสำหรับการสังเคราะห์ครั้งนี้ เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโททางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ทำภายในประเทศไทยและเสร็จเรียบร้อยแล้วในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สำรวจหัวข้อวิทยานิพนธ์จากบัญชีรายชื่อปริญญาโท/วิทยานิพนธ์ เอกสารรวมบทคัดย่อและฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ได้จำนวนทั้งหมด 427 เรื่อง
2. คัดเลือกวิทยานิพนธ์ ทั้งหมดจากที่สำรวจ โดยการใช้แบบประเมินรายงานวิจัย มาประเมินและคัดเลือกวิทยานิพนธ์ ที่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะต้องไม่ต่ำกว่าระดับ B และได้วิทยานิพนธ์ที่ประเมินผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในหน้า 41 เป็นจำนวน 110 เรื่อง
3. บันทึกรายละเอียดที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ ตามแบบสำรวจงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบสำรวจงานวิจัยเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์ โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละของวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 โดยจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันที่ผลิตงานวิจัย ปีที่ผลิต สาขาที่ดำเนินการวิจัย ประเภทของงานวิจัย ระดับชั้นที่ทำวิจัย ประเภทของโรงเรียนที่วิจัย แหล่งของโรงเรียนที่วิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย สมมติฐานการวิจัยและผลของการวิจัย

ขั้นที่ 2 การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์

1. ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อสรุป โดยจำแนกหัวข้อหลักออกเป็นทักษะ 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และจากนั้นกำหนด คำหลักและรายละเอียดในแต่ละลักษณะของเนื้อหาภายใต้คำหลัก จะใช้ชื่อเรื่องและวัตถุประสงค์ของการวิจัยมาใช้เป็นคำหลัก ดังนี้

1.1 วิธีสอนทักษะ 4 ทักษะ ประกอบด้วย

ก. การนำเสนอรูปแบบการสอน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดทดลองและ/หรือสำรวจ แนวคิด วิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ข. การใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาดทดลองเพื่อเปรียบเทียบและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กับทักษะอื่นในแบบต่าง ๆ

1.2 พฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน ประกอบด้วย

ก. พฤติกรรมของครู หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจความต้องการ การพัฒนาตนเองของครู

ข. พฤติกรรมของนักเรียน หมายถึงงานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจ ทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ

ค. พฤติกรรมของครูและนักเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจ ปัญหา และความคิดเห็น

1.3 เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะประกอบด้วย

ก. การพัฒนาบทเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึก ทักษะสำเร็จรูป

ข. การทดสอบและการสร้างแบบทดสอบ หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะทั้ง 4 ทักษะ

2. จำแนกงานวิจัยในแต่ละลักษณะงานวิจัยและคำหลักในแต่ละหัวข้อ เข้าตามทฤษฎี การเรียนรู้ว่าด้วยพฤติกรรมกรเรียนรู้ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอัน เกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ความถนัด ความคงทนในการจำ การระลึกได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความสามารถ ในการวิเคราะห์ และการประเมินผล

2.2 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ความตระหนัก การรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ แรงจูงใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความคาดหวังผล ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้

2.3 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวงานวิจัยแปรตาม ทางด้านความเร็วและความคล่อง ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกิดทักษะในการใช้/ประสานส่วนต่าง ๆ ทางร่างกาย และทางจิตใจ

5.6 สรุปผลการวิจัย

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์

จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์ พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 จำนวน 110 เรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากที่สุด มีการผลิตงานวิจัยมากที่สุดในปี พ.ศ. 2536, พ.ศ. 2537 และ พ.ศ. 2543 ดำเนินการวิจัยมากที่สุดโดยสาขาการมัธยมศึกษา ประเภทของงานวิจัยที่มีผลผลิตมากที่สุดเป็นการวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา โดยมีแหล่งที่ตั้งอยู่ในเขตต่างจังหวัดมากที่สุด ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย และมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย ออกเป็น 2 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการให้แบบสอบถามคู่กับแบบทดสอบ มากที่สุด สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด สถิติพื้นฐาน คือ เป็นการหาค่าเฉลี่ยควบคู่กับความแปรปรวน สถิติทดสอบสมมติฐาน คือ t-test ชนิด dependent งานวิจัยส่วนใหญ่มีการตั้งสมมติฐานและผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2545 จำนวน 110 เรื่อง ครั้งนี้เป็นการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามหัวข้อหลักที่ได้กำหนดไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วิทยานิพนธ์ที่จำแนกตามคำหลัก

วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 ที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัย มีการจำแนกตามคำหลัก ดังนี้

1. งานวิจัยด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ได้ผลดังนี้

คำหลักด้านวิธีการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 3 เรื่อง และไม่พบว่ามีงานวิจัยในคำหลักอื่น ๆ

2. งานวิจัยด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ผลดังนี้

คำหลักด้านวิธีการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง และงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการพูดแบบต่าง ๆ จำนวน 1 เรื่อง และไม่พบว่ามีงานวิจัยในคำหลักอื่น ๆ

3. งานวิจัยด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ได้ผลดังนี้

3.1 คำหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่าน ประกอบด้วย

ก. คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอนเป็นงานวิจัยที่ศึกษา ทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 14 เรื่อง

ข. คำหลักเกี่ยวกับงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 21 เรื่อง และ งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ จำนวน 6 เรื่อง

3.2 คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร เป็นงานวิจัยที่ศึกษาสำรวจทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ จำนวน 3 เรื่อง

3.3 คำหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป จำนวน 2 เรื่อง

4. งานวิจัยด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ได้ผลดังนี้

4.1 คำหลักด้านวิธีสอนทักษะการเขียน ประกอบด้วย

ก. คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอน เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง

ข. คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู

จำนวน 7 เรื่อง และงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ จำนวน 2 เรื่อง

5. งานวิจัยด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ผลดังนี้

5.1 คำหลักด้านวิธีสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดประกอบด้วย

ก. คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอน เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง

ข. คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบต่างๆ เป็นตัวแปรเป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดแบบต่างๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 เรื่อง

6. งานวิจัยด้านวิธีการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

6.1 คำหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ประกอบด้วย

ก. คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอน เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เรื่อง

ข. คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร เป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 เรื่อง

6.2 คำหลักด้านการศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน เป็นงานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ จำนวน 1 เรื่อง

7. งานวิจัยด้านทักษะการอ่านและทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ได้ผลดังนี้

คำหลักด้านวิธีการสอนทักษะการอ่าน และทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เป็นงานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน และทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 1 เรื่อง และไม่พบงานวิจัยในคำหลักอื่น ๆ

8. งานวิจัยด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ได้ผลดังนี้

8.1 คำหลักด้านวิธีสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะ ประกอบด้วย

ก. คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอนเป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลอง แนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 4 เรื่อง

ข. คำหลักเกี่ยวกับงานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 9 เรื่อง

8.2 คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร เป็นงานวิจัยที่ศึกษาสำรวจ ทดลองและ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ จำนวน 2 เรื่อง

2. วิทยานิพนธ์ที่จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้

วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2545 ที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ มีการจำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย และด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งมีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามด้าน ด้านพุทธิพิสัย และจิตพิสัยมีมากที่สุด คือ 59 เรื่อง รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 37 เรื่อง และที่น้อยที่สุดคือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย จำนวน 1 เรื่อง

2. จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่ผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวนมากที่สุด คือ 85 เรื่อง ผลงานวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 18 เรื่อง และที่น้อยที่สุดคือ ผลงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 7 เรื่อง

เมื่อจำแนกตามหัวข้อหลัก พบว่า

3. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการฟัง

3.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 3 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัย มีมากที่สุด คือ 2 เรื่อง ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

3.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและ ทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 2 เรื่อง และงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 1 เรื่อง

4. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการพูด

4.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 3 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัย มีมากที่สุด คือ 2 เรื่อง ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

4.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและ ทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 9 เรื่อง และงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 2 เรื่อง

5. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการอ่าน

5.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 46 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย และมีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 21 เรื่อง และที่น้อยที่สุดคือ ด้านจิตพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง

5.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและ ทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 33 เรื่อง และงานวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานจำนวน 9 เรื่อง และที่น้อยที่สุด คืองานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 4 เรื่อง

6. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการเขียน

6.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 11 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย และมีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 7 เรื่อง รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 3 เรื่อง และที่น้อยที่สุดคือ ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง

6.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 9 เรื่อง และงานวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 2 เรื่อง

7. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการฟัง และทักษะการพูด

7.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 15 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และ ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 10

เรื่อง รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 3 เรื่อง และที่น้อยที่สุด คือ ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีจำนวน 2 เรื่อง และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

7.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและ ทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 14 เรื่อง และงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 1 เรื่อง

8. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

8.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 16 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และ ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 12 เรื่อง และที่น้อยที่สุด คือด้านพุทธิพิสัย จำนวน 4 เรื่อง และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

8.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน และทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 13 เรื่อง และงานวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 3 เรื่อง

9. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการอ่าน และทักษะการฟัง

9.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 1 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ไม่มีความแตกต่างกัน จำนวน 1 เรื่อง และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ

9.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 1 เรื่อง

10. ในหัวข้อหลักด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

10.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 15 เรื่อง ที่ศึกษาตามตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 8 เรื่อง รองลงมาคือ ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 4 เรื่อง และที่น้อยที่สุด คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย มีจำนวน 1 เรื่อง

10.2 จำนวนผลงานวิจัยจำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน และทั้งเป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่มีความแตกต่างกัน โดยที่จำนวนผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานมีมากที่สุด คือ 14 เรื่อง และงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีจำนวน 1 เรื่อง

5.7 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ.2535 – พ.ศ.2545 ครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่อภิปราย ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะของวิทยานิพนธ์ พบว่า ประเภทของงานวิจัยที่มีการผลิตมากที่สุด ได้แก่ งานวิจัยเชิงทดลอง เพราะงานวิจัยเชิงทดลองเป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยมีทั้งตัวแปรควบคุมและตัวแปรทดลอง ที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่มักจะทำการทดลองในลักษณะดังกล่าว เพื่อต้องการทราบความแตกต่างของกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มนี้เพื่อนำมาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้นจึงต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและหาวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยเชิงทดลองที่มีผู้ทำวิจัยมาแล้วนั้น ก็น่าจะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ จำแนกตามคำหลัก ประกอบด้วย

2.1 คำหลักเกี่ยวกับวิธีการสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งจะเป็นงานวิจัยที่นำเสนอรูปแบบการสอนทักษะภาษาอังกฤษ และการใช้วิธีการสอบแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร ซึ่งเป็นงานวิจัยที่พบมากที่สุด ในจำนวนทั้งหมด เพราะในการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนควรต้องมีการพัฒนาการทางการสอนให้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และเพื่อเป็นการเริ่มพัฒนาทักษะทางภาษานั้น จึงต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและผู้สอนค้นหาวิธีการสอนภาษาอังกฤษในทักษะต่าง ๆ ค่อนข้างหลากหลายเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนด้วย และจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าด้านวิธีสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะนั้น เพราะถือว่าการสอน เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะในทุก ๆ ด้านด้วย ดังนั้นผู้สอนน่าจะนำเอาผลจากการทำวิจัยในเรื่องวิธีการสอนไปใช้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียน

2.2 คำหลักด้านพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน ประกอบไปด้วยพฤติกรรมของครู พฤติกรรมของนักเรียน และพฤติกรรมของครูและนักเรียน งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้ จะเป็นการศึกษาสำรวจพฤติกรรมในทั้งหมด พบว่า มีผู้วิจัยสนใจศึกษา สำรวจพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด อาจเป็นเพราะในกระบวนการทางการศึกษานั้นถือว่า ผู้ที่สำคัญที่สุดคือนักเรียน สวมเหตุอาจมาจากการจัดการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แสดงออกมาจะสามารถบอกได้ถึงความสามารถของตัวผู้เรียนเอง ว่าผู้เรียนมีความสนใจมากน้อยเพียงใด จึงถือว่่านักเรียนมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีสิ่งแวดล้อมภายนอกเช่นการจัดกระบวนการเรียนการ

สอน หรือการเสริมแรงจากผู้สอน และจากหัวหน้าข้อหลักทั้ง 4 ทักษะ พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด และไม่ปรากฏว่ามีงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของครู และพฤติกรรมของครูและนักเรียนเลย จึงน่าจะได้มีการสนับสนุนทำให้มีการทำงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูและพฤติกรรมของครูและนักเรียนเพิ่มมากขึ้นด้วย

2.3 คำหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนซึ่งงานวิจัยทั้ง 2 เรื่องนั้นเป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งในการใช้บทเรียนและแบบฝึกสำเร็จรูปนั้น จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และจะใช้เวลาในการศึกษาได้มากน้อยก็ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียนเอง ซึ่งในการจัดทำบทเรียนและแบบฝึกสำเร็จรูปนั้นผู้สอน จะต้องมีการออกแบบและวางแผนมาเป็นอย่างดี เพราะในการใช้บทเรียนและแบบฝึกสำเร็จรูปนั้น ผู้สอนจะเพียงแค่ออกลูกข่ายมาให้คำปรึกษาและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนยังคงมีน้อย และยังไม่มีการให้ความสนใจมากเท่าที่ควรเพราะการที่จะให้ผู้สอนแต่ละคนเปลี่ยนรูปแบบการสอนจากแบบเดิม ๆ มาเป็นการใช้เทคโนโลยีแบบในปัจจุบันเป็นไปได้ยาก ดังนั้น ผู้สอนควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างค่อยเป็นค่อยไป และเป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ด้วย

3. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่า ผู้วิจัยจำนวนมากได้ให้ความสนใจศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัยมากที่สุด พฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัยมีเป็นจำนวนมากเพราะงานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ซึ่งในกรณีนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยหรือผู้สอนอาจยังไม่เห็นความสำคัญของการใช้ทักษะด้านทักษะพิสัย เพราะในปัจจุบันผู้สอนมักจะติดวิธีการสอนแบบ เดิม ๆ คือ ให้นักเรียนนั่งฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว แต่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบันเป็นแนวเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น ผู้เรียนต้องอาศัยการบูรณาการของทักษะด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมการเรียนรู้และควรจะต้องมีการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยเข้าด้วยกันทั้ง 3 ด้านเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความจำ ความเข้าใจ เกิดความสนใจ แรงจูงใจในการเรียนรวมทั้งเกิดความเร็ว ความคล่องแคล่วและความชำนาญไปพร้อม ๆ กันด้วย

5.8 ข้อเสนอแนะ

5.8.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจะนำวิธีสอนทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ที่ยึดตามแนวการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจะนำมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยของผู้เรียนนั้น ผู้ใช้ควรเลือกวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์หรือความสามารถของผู้เรียนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. จากผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ จะเห็นได้ว่ามีผู้วิจัยจำนวนมากที่ผลิตงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนทักษะต่าง ๆ พฤติกรรมของครูและของนักเรียน รวมถึง เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำเอาแนวทางดังกล่าวไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือพัฒนาตนเองรวมถึงสื่อการสอนต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง

5.8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครั้งนี้เป็นเพียงการสังเคราะห์ผลของการวิจัยในภาพรวมโดยการนำสรุปแต่ละเรื่อง อย่างต่อเนื่องกัน เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยเหล่านั้นจึงน่าจะได้มีการสังเคราะห์งานวิจัยไบเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น

2. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้เก็บรวบรวมงานวิจัยที่เป็นเพียงในระดับชั้นมัธยมศึกษาเท่านั้น จึงน่าจะได้มีการสังเคราะห์ในระดับชั้นอื่น เช่น อาชีวศึกษา หรือสังเคราะห์ในวิชาอื่น ๆ

3. เนื่องจากในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการสังเคราะห์นั้น จากทักษะทั้ง 4 ทักษะนั้นปริมาณงานวิจัยทางด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด มีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน จึงน่าจะมีการส่งเสริมให้มีการทำงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะด้านการฟัง และทักษะการพูดให้มากขึ้นเพราะในวิชาภาษาอังกฤษนั้น มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษในทุก ๆ ด้าน อันจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรรณิกา กุลวิทย์. 2540. "การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช และ พร้อมพรรณ อุดมสิน. 2525. : 329-355. งานวิจัยการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์. เล่มที่ 1. หน่วยที่ 6 "เอกสารการสอนชุดวรรณกรรม มัธยมศึกษา."
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2529 : กัณยายน-ธันวาคม. การสังเคราะห์งานวิจัย วิธีวิทยาการวิจัย. 8 : 26-29.
- พรชูลี อาชาวอำรุง. 2541. การเรียนรู้ภาษาที่สอง : ผลการวิจัยเอกสาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุทธ พัทฒวิเชียร. 2542. จริตวิทยา. กรุงเทพฯ : พิชเนศ พรินท์ติ้ง เซ็นเตอร์.
- วิจิตร อาวะกุล. 2534. เพื่อการพูด การฟัง และการประชุมที่ดี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทย วัฒนาพานิช จำกัด.
- สวณิต ยมาภัย และ ถิรนนท์ ธนรัชศิริวงษ์. 2535. การพูดขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมุทร เซ็นเชาวนิช. 2540. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกัญญา ศิลประสาท. 2544. "การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. 2532. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2535. การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. 2541. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณณี เวทโสสง. 2544. "การพัฒนาความสามารถและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เอกสารจริง." ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริมาน ยูวโสگیر. 2545. "การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน เขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม." ปรินญาการศึกษา มหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531. หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา, เอกสารคำสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริยุภา พูลสุวรรณ. 2541. การวิเคราะห์อภิमान การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย : เอกสารการประชุมเรื่อง เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- อวยชัย ผกามาศ. 2542. วาบทการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- อ้อม ประนอม. 2540. วิทยาการสำหรับวิทยากร. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- อุทุมพร จามรมาน 2531ก. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ. กรุงเทพฯ : พันนี้.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538. แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Aboderin, yemi. 1986. January. "Integrating Reading and Writing." English Teaching Forum. 1(1) : 38-40.
- Broughton and others. 1980. Teaching English as a Foreign Language. London : Henley and Boston, Routledge & Kegan Pual.
- Brown, Gillian & Yule, George. 1988. Teaching The Spoken Language : An Approach Based in The Analysis of Conversation English. Cambridge : Cambridge University Press.
- Buckby, Michael. 1987. "What should be the Content of Communicative Testing?" in Communicative Language Testing. Strassbourg : Council of Europe.

- Byrne, Donn. 1982. *Teaching Writing Skills*. Singapore : Four Strong Printing Company.
- Byrnes, Heidi. 1984. "The Role of Listening Comprehension : A Theoretical Base." *Foreign Language Annals*. 17 : 317-329..
- Conley, Mark W. 1995. *Content Reading Instruction : A Communication Approach International*." 58(03) : 766.
- Doff, Adrian. 1991. *Teach English*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Goodman, Kenneth S. 1982. *Language and Literacy*. Boston, London and Henley, Routledge & Kegan Paul.
- Greellett, Françoise. 1995. *Developing Reading Skills*. 15th ed. London : Cambridge University Press.
- Harris, David G. 1969. *Testing English AS A Second Language*. New York : McGraw Hill Book Company.
- Heaton, J.B. 1979. *Writing English Language Tests*. London : Longman Group.
- Heaton, J.B. 1990. *Classroom Testing*. New York : Longman.
- Hrsen, Torsten & Neville, Postlethwaite. 1994. *The International Encyclopedia of Education*. Oxford : Bpc Wheatons.
- Janet, Hilsdon. 1991. "The Group oral Exam. Advantages and Limitations." *Review of ELT : Language Testing in the 1990s : The Communicative Legacy*. 1(1) : Page 190-191.
- Johnson, Keith and Keith Morrow. 1981. "Writing" in *Communication in the Classroom* London : Longman Group.
- McDonell, Wendy. 1992. "Language and Cognitive Development through Cooperative Group Work," in *Cooperative Language Learning*. Edited by Caloryn Kessler, P. 51-64. N.J. : Prentice hall Regents.
- McGraw, B. & Glass, G.V. 1980. "Choices of the Matric for Effect Size in Meta-Analysis." *American Educational Research Journal*. 17 : 3.
- Patty, Walter, R., Dorothy Cpetty and Marjorie F. Becking. 1985. *Experiences in Language : and Techniques for Language Arts Methods*. 4th ed. Allyn and Bacon.

- Morrow, K. 1981. "Principle of Communications and Methodology," in **Communication in the Classroom Applications and Methods for Communicative Approach**. London : Longman.
- Pierce, Lorrain Valdez. 1988. "Teaching Strategies for Developing Oral Language Skill," **English Teaching Forum**. 27 : 13-18.
- Richards, Jack C. 1990. **The Language Teaching Matrix**. New York : Cambridge University Press.
- Richards, Jack C. 1998. **Beyond Training : Perspectives on Language Teacher Education** Cambridge : Cambridge University Press.
- Rixon, S. 1986. **Developing Listening Skills**. London : Macmillan Publishers, Ltd.
- Rost, Michael, & Ross, Steven. 1991. " Learner use of Strategies in Interaction : Typology and Teach Ability," **Language Learning**. 41 : 235-273.
- Ruddell, Martha Rapp. 1997. **Teaching Content Reading and Writing**. 2nd ed. Needham Heights : Allyn & Bacon.
- Searfoss, Lyndon W. and Readence, John E. 1994. **Helping Children Learn to Read**. 3rd ed. Needham Heights : Allyn and Bacon.
- Searle, Sandra J. 1983. **Speech Acts**. New York : Cambridge University Press.
- Taylor, Roy E. 1996. "Assesing Oral Communication Skills. Reflections an Oral Examiner," **World English**. 15(1) : 131-138.
- Underwood, Mary. 1993. **Teaching Listening**. New York : Longman.
- Widdowson, H.G. 1981. **Teaching Language as Communication**. Oxford ; Oxford University Press.
- Widdowson, H.G. 1983. **Teaching Language as Communication**. Oxford ; Oxford University Press.
- Williams, Eddie. 1994. **Reading in the Language Classroom**. 8th ed. London : MacMillan.
- White, Ronald V. 1980. **Teaching Language as Communication**. Oxford : Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวจาริณี จีรพรชัย รหัสประจำตัว 45063425 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสังเคราะห์
วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (A SYNTHESIS OF GRADUATE
STUDIES ON ENGLISH INSTRUCTION)" โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2546

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้
เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์บุญวัฒน์ อัดชู)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๑๙๖-12546

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวจาริณี จีรพรชัย

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจาริณี จีรพรชัย รหัสประจำตัว 45063425
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณา
หัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ประธานกรรมการ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	กรรมการ
ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	กรรมการ
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	กรรมการ
ดร.ทิวต์ถ์	มณีโชติ	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ 2๐ ตุลาคม พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

กณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 1895

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๒ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร. อรสา โกศลนันทกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินรายงานการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจริณี จีรพรชัย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามี เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล ของ นางสาวจริณี จีรพรชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1895

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ราชันย์ บุญธิมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินรายงานการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจริณี จีรพรชัย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นางสาวจริณี จีรพรชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1895

คณะกรรมการผู้ทดสอบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๒ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ทิวัดต์ มณีโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินรายงานการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจาริณี จีรพรชัย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาควิชาศึกษาศาสตร์ จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ”

คณะกรรมการผู้ทดสอบพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ใ้มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นางสาวจาริณี จีรพรชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1895

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกองกรูง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๒ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์วิรัตน์ ขวัญยืน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินรายงานการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจาริณี จีรพรชัย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษ”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามี
เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล
ของ นางสาวจาริณี จีรพรชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 1895

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ชาติ แจ่มนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินรายงานการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจาริณี จีรพรชัย นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมใบ่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นางสาวจาริณี จีรพรชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ภาคผนวก ข.

ชื่อผู้วิจัย..... ปี พ.ศ. ที่ทำวิจัย.....

ชื่องานวิจัย.....

เมื่อรายงานการวิจัยแล้ว โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เหมาะสม

ลักษณะ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ไม่ได้เลย
1. ปัญหาวิจัยชัดเจน.....
2. สมมติฐานได้รับการเขียนอย่างถูกต้อง.....
3. ปัญหาวิจัยสำคัญมากพอที่จะวิจัย.....
4. ข้อตกลงเบื้องต้นชัดเจน.....
5. ข้อจำกัดของการวิจัยได้รับการระบุครบถ้วน.....
6. คำจำกัดความได้รับคำนิยามเชิงปฏิบัติการอย่างชัดเจน.....
7. มีการกล่าวถึงการออกแบบการวิจัยครบถ้วน.....
8. การออกแบบการวิจัยมีความเหมาะสมกับปัญหาวิจัย.....
9. กลุ่มตัวอย่างและประชากรได้รับการบรรยายชัดเจน.....
10. กระบวนการรวบรวมข้อมูลชัดเจน.....
11. กระบวนการรวบรวมข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาวิจัย.....
12. ข้อมูลได้รับการตรวจสอบในด้านความเชื่อถือได้.....
13. สถิติที่วิเคราะห์เหมาะสมกับปัญหาวิจัย.....
14. ผลการวิเคราะห์ได้รับการเสนออย่างเหมาะสม.....
15. มีข้อสรุปที่ชัดเจน.....
16. ข้อสรุปถูกต้องตามหลักฐานข้อมูล.....
17. การอภิปรายกว้างขวางลึกซึ้ง.....
18. การสรุปอ้างอิงไปยังประชากรถูกต้อง.....
19. การเขียนรายงานด้วยภาษาที่ถูกต้อง.....
20. การเขียนรายงานมีความชัดเจน.....
21. การเขียนรายงานดูสมเหตุสมผล.....
22. การเขียนรายงานแสดงความไม่ลำเอียง.....

รวมคะแนนร้อยละ

ได้อันดับคะแนน

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

แบบสำรวจงานวิจัย

วัน/เดือน/ปีที่สำรวจ...../...../.....

ผู้สำรวจ.....

ลำดับที่.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

1. ชื่อผู้วิจัย.....
2. ชื่องานวิจัย
 - ภาษาไทย :
 -
 -
 - ภาษาอังกฤษ :
 -
 -
3. คำหลัก
 - 1..... 3.
 - 2..... 4.
4. สาขาที่ทำวิจัย :
5. ชื่อสถาบันที่ผลิตงานวิจัย :
6. ปีที่พิมพ์ :
7. ระดับที่ศึกษา ปริญญาโท ปริญญาเอก
8. หัวข้อหลักที่สำคัญ
 - การฟัง การอ่าน
 - การพูด การเขียน
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
9. ประเภทของงานวิจัย
 - เชิงเปรียบเทียบ เชิงสำรวจ
 - เชิงทดลอง เชิงหาความสัมพันธ์
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัย

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.

.....

.....

2.

.....

.....

3.

.....

.....

2. การตั้งสมมติฐานการวิจัย

ไม่มีสมมติฐาน

มีสมมติฐาน

1.....

2.....

3.....

4.....

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากร

ครู

นักเรียน

แบบเรียน

อื่น ๆ

ระดับชั้น

ม. 1

ม. 2

ม. 3

ม. 4

ม. 5

ม. 6

โรงเรียน..... จังหวัด.....

จำนวน.....คน.....ห้องเรียน.....

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ/คุณสมบัติ.....

จำนวน.....คน.....ห้องเรียน.....

3.3 การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

☐ สุ่ม	:	☐ ง่าย	☐ อย่างมีระบบ
		☐ แบ่งชั้น	☐ หลายขั้นตอน
		☐ แบ่งกลุ่ม	☐ อื่น ๆ
☐ ไม่สุ่ม	:	☐ อาสาสมัคร	☐ เจาะจง
		☐ ตามสะดวก	☐ อื่น ๆ

3.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ มี.....ตัว คือ

ตัวแปรอิสระที่ 1

ตัวแปรอิสระที่ 2

ตัวแปรอิสระที่ 3

ตัวแปรอิสระที่ 4

ตัวแปรตาม มี.....ตัว คือ

ตัวแปรตามที่ 1

ตัวแปรตามที่ 2

ตัวแปรตามที่ 3

ตัวแปรตามที่ 4

ตัวแปรควบคุม คือ

.....

ตัวแปรที่ศึกษา คือ

.....

ภาคผนวก ค.

1. วิธีสอนทักษะต่าง ๆ ทั้ง 4 ทักษะ

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	ศรัณยา ศรีวิชัย	การเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิดวิธีการและกิจกรรมในการเรียน การสอนทักษะต่าง ๆ ทั้ง 4 ทักษะ	2538	จุฬาลงกรณ์ฯ	สมพร วัชรกะออบ	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของข้อความกับพื้นฐานความรู้เดิมที่มีต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2541	จุฬาลงกรณ์ฯ	จิตตยา สุวภาพ	ผลการสอนกลวิธีด้านความรู้ความคิดที่มีต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2536	ม. เกษตรศาสตร์	นพพร กระจ่างพจน์	ผลของการใช้วิดีโอทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2536	ม. เกษตรศาสตร์	ธัญวรรณ ทวีสุวรรณ	ผลของการจัดกิจกรรมเทคนิคการละครที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปัญญาารคุณ	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2537	ม. เกษตรศาสตร์	รัตนา ดันวิเชียร	ผลของการใช้วิธีการ ARC สอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายปัญญา กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2539	จุฬาลงกรณ์ฯ	ลักขณา ดอกเขียว	การเปรียบเทียบความสามารถและกลวิธีการสรุปองความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2541	ม. เกษตรศาสตร์	จันทร์หาทิพย์ เชชิน	ผลการสอนองค์ประกอบสำคัญของเรื่องเล่าที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนด้วยภาพความประเทภเรื่องเล่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารวิทยา	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2540	ม. เกษตรศาสตร์	ปรารธนา ศรีบุญเรือง	ผลของการพัฒนาทักษะการอ่านเฉพาะโดยวิธีการสอนตรงที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	ม. เกษตรศาสตร์	สุพัตรา สมสุวรรณชัย	ผลของกลวิธีตั้งคำถาม PREDICT-TEST-CONCLUDE (PTC) ต่อความเข้าใจการอ่านบันเทิงคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	ม. เกษตรศาสตร์	เบญจณี ถิ่นทิพย์	วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษประกอบหนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองแพะ	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	ลัดดา เจริญศิลป์พานิช	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	อรุณ ฉัตรดอน	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและแบบโน้มน้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร	เป็นและไม่เป็น ไปตาม สมมติฐาน
	2538	จุฬาลงกรณ์ฯ	อัญชลี ประวิตรานุกรักษ์	ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	รัตนา เล็กพุก	การเปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยายระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม, สมมติฐาน
	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	สุภัทรา วันเพ็ญ	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านภาษาศาสตร์สังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา	เป็นและไม่เป็น ไปตาม สมมติฐาน
	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	พัชราพร เชียววีรณมย์	ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีในการเรียนกับความสามารถในทักษะรับสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร	เป็นและไม่เป็น ไปตาม สมมติฐาน
	2539	จุฬาลงกรณ์ฯ	พลอยมณี สุนันท์	ผลของการใช้คำถามแบบคำต่อคำและแบบมโนทัศน์ที่มีต่อความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	เป็นและไม่เป็น ไปตาม สมมติฐาน
	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	นริศรา ดานวงศ์	ผลของการใช้เทคนิคการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2543	จุฬาลงกรณ์ฯ	สุรีย์ จงสถาพรสิทธิ์	การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร	เป็นและไม่เป็น ไปตาม สมมติฐาน
	2545	จุฬาลงกรณ์ฯ	อภิรดี จริยารังษีโรจน์	การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2540	จุฬาลงกรณ์ฯ	คณาพร คมสัน	การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	2543	จุฬาลงกรณ์ฯ	ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา	ผลของการสอนกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้กลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2541	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	เจษฎาภา เหลืองขมิ้น	การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากวีดิทัศน์ที่มีพื้นหลังภาพต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ยุพิน โภณฑา	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการทางปัญญากับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วิโรชา ปัญจมานนท์	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพสมองทางภาษาและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	2543	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	รพีพรรณ กิตา	ผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแบบมุมควมคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2537	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	นิธิ สุทธิบุหงา	การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบโคลซ์วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ศิริพรรณ กาทำแหง	การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการระลึก สิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิค การสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	ม. เกษตรศาสตร์	อัญชลี วิเศษสังข์	ผลของการใช้วิธีการสอนการเขียนแบบกระบวนการที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปานะพันธุวิทยา กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2544	จุฬาลงกรณ์	กรแก้ว แก้วคงเมือง	ผลของการฝึกสร้างแผนผังทางปัญญาที่มีต่อความเข้าใจและความคงทนของ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เป็นและไม่เป็นไป ตามสมมติฐาน
ข. งานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง เพื่อเปรียบ เทียบวิธีสอน ทักษะ แบบต่าง ๆ กับวิธีสอน ตามคู่มือครู	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ฉันทนา นันทเกล้า	การศึกษาพัฒนาการในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ สอนซ่อมเสริมการอ่านด้วยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา กลวิธีการเสริมต่อ การ เรียนรู้และการสอนตามคู่มือครู	เป็นและไม่เป็นไป ตามสมมติฐาน
	2535	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วิมลพันธ์ ไตรภูมิ	การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และคู่มือครู	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2535	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สริตา ชูดวงแก้ว	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกล วิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2535	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วิภาดา ประสารทรัพย์	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษา อังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้ รับการสอนเขียนด้วยวิธีสอนเขียนตามแนวอรรถฐานกับวิธีสอนเขียนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2535	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วรพรรณ พรนิมิตร	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจ กรรมตามคู่มือครู	เป็นและไม่เป็นไป ตามสมมติฐาน
	2535	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ถนอมศรี เหล่าหา	การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียน แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี กระบวนการเขียนของเฮวินส์กับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู	เป็นและไม่เป็นไป ตามสมมติฐาน
	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	จรัรัตน์ หอมจันทร์	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและความวิตกกังวลในการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี กระบวนการเขียนของเคลลีกับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2537	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ทิพาพร สุจारी	การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้าง สรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีกระบวน การของเฮวินส์และวิธีสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	จรัญ รัตนศิลา	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียน วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐานและวิธีสอนตามคู่มือครู	เป็นและไม่เป็นไป ตามสมมติฐาน
	2540	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	มาลินี สิ้นธุ์ฉาย	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อวิธีการสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะประกอบกล วิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	อัญชลี จิตดีโสภา	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะ ที่มีการเสริมเนื้อหาทาง วัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2540	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วิจิตตรา นรสิงห์	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus กับ การสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2540	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	กรรณิกา กุลวิทย์	การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2541	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ศิริพร สุธรรม เตชะ	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2541	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ปัญชรี ทองวิสุทธ์	การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ดาราวดี แदनราช	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping)กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	มะลิวรรณ จันทร์พุ่ม	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นและไม่เป็นไปตาม ตามสมมติฐาน
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	อุไรวรรณ สีชมพู	การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี D-RTA กับการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	รัชณี หลักเหล็ก	การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สุภาณี ชลภาพ	การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	กิงเพชร ป้องแก้ว	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบอภิปัญญาโดยการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	นฤมล เลียบสวัสดิ์	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สมสมัย วิสูตรรุจิรา	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2543	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	จิราพร สุจริต	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2543	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	นิชาภัทร วัฒน์พานิช	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2543	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	พรจิต แก้วลี	การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการด้วยกระบวนการเขียนของเฮวินส์กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2543	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สุชาดา สมุทรศิริ	การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี A R C และวิธีการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2535	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ประหยัด ภูมิโคกรักษ์	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์กลางกับวิธีสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอน ทักษะต่างกัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู	2535	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	พรทิมล ประสงค์พร	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	2541	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สุมาลี ธนุสมบัติวรกุล	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี K-W-L Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2535	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ชูเกียรติ จารัตน์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	บุหงา คณาวรงค์	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้ภาษาชุมชน ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตามสมมติฐาน
	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ประยุทธ พันธุ์บัว	การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ศุภลักษณ์ สัตยวณิช	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตามสมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วันดี เหล่าเขตรกิจ	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	อัญชณา ราศี	การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว และความสนใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	บุศรา จิตลัดวน	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ปิยนุช พัฒนภิรมย์	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	พระมหาทองศักดิ์ ใจสบาย	การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิคคินสันกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2540	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ทันทีวา สุรวัตร	การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2540	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	กิตดา ปรัตตจริยา	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ สอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (TOP-LEVEL STRUCTURE) ประกอบกับ กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (SCAFFOLDING) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2543	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สุรพันธ์ กุศลสง	การเปรียบเทียบความสามารถและทัศนคติในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนัก เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับการ จัด กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2541	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	เปรมวดี รัตกุล	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโม ดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2541	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	บรรเจิด พุดผารัตน์	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีการ เสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สมยวง ดอกคำ	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ระบบมัลติ มิเดียแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นและไม่เป็นไป ตามสมมติฐาน
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	เกศรี กิติศรีปัญญา	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความคิดรวบยอดทาง ภาษาจากการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการ สอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2542	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	อรรถวุฒิ ตราภิจรรกุล	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ4R ประกอบกับ TLS กับวิธีสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2544	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วีระชัย ศรีสร้อย	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2544	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วารุณี สิงห์ประสาพร	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม	การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ชุดการสอนรายวิชาย่อยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชนิดวิธีการ (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	วิระศรี นพคุณทอง	การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และระเบียบวินัยในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง-การพูด เพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองการสอนโดยใช้กลวิธี เสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2543	ม. ศรีนครินทร ๙	ปิยวรรณ ศิริรัตน์	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2543	ม. ศรีนครินทร ๙	พรเพ็ญ พุ่มสะอาด	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2543	ม. ศรีนครินทร ๙	ชัชยา เปรมภักดี	การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2535	เกษตรศาสตร์	เทพพรชัย รัตนูปการ	การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการเสริมการสอนทักษะฟัง-พูด โดยใช้หลักกิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับการสอนแบบปกติ	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2535	ม. ศรีนครินทร ๙	สายสุนี เดิมสันสุข	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2536	ม. ศรีนครินทร ๙	สุชาติ หล่อนกลาง	การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดและความสนใจใฝ่การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูนกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2538	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สนธยาพรณ ยาทั่วม	การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบ TTR ที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	จินตนา นักบุญ	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนเขียนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	อัจฉรา จารุจินดา	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธี PANORAMA	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สุทธิรัตน์ ศรี เสถียร	การศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการฝึกกลยุทธ์การควบคุมกระบวนการเรียนรู้ โดยการสร้างผังโยงใยความหมายและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของผู้อ่านกับบทอ่าน	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2536	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	ศศิกานต์ วิสุทธิแพง	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี SSR กับวิธี SQ3R	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2541	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สุวัฒนา พรหมหล่อ	การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมและการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโคกเจริญวิทยา อำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี	เป็นและไม่เป็น ไปตาม สมมติฐาน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	สิริมาน ยูวโสภีร์	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	เพ็ญลักษณ์ เทศขยัน	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	จิตมณี อะเมกอง	การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2545	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	จารุวรรณ อำนวยการสมบัติ	การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเอง ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยได้รับการสอนด้วยการเรียนรู้ภาษาชุมชนประกอบการจัดกิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนแบบเดิม	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2544	จุฬาลงกรณ์ฯ	ปิยรัตน์ จินารัตน์	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีเน้นคำศัพท์เป้าหมาย และวิธีเน้นคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่าน	เป็นและไม่เป็นไป ตามสมมติฐาน

2. พฤติกรรมนักเรียนของผู้สอนและผู้เรียน

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
2.1 พฤติกรรมนักเรียน ก. งานวิจัยที่ทำการ ศึกษาสำรวจทดลอง และ/หรือ หาความ สัมพันธ์ของวิธีเรียน และพฤติกรรมการ เรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน	2544	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	บุญรัตน์ ติกคณารักษ์	ผลของการฝึกการลดความรู้สึกอ่อนไหวอย่างเป็นระบบควบคู่กับการฝึกทักษะ การเรียนรู้เพื่อลดความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนช่างตากาศรัศคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2544	ม. ศรีนครินทร์ ฯ	อัชฌา ชื่นบุญ	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	ม. เกษตรศาสตร์	ไมตรี สะท้าน	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการประเมินตนเองทางด้านทักษะการ อ่าน ความสามารถในการอ่าน และระดับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษหลักของนัก เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังกวดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อสอบเข้า มหาวิทยาลัย	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	จุฬาลงกรณ์ฯ	กรรณิการ์ จิตต์บรรเทา	ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังใน ผลการเรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษา อังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2542	จุฬาลงกรณ์ฯ	ลักษณะ บุญนิมิตร	ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา อังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	จุฬาลงกรณ์ฯ	จฑารัตน์ วิบูลผล	ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับความ สามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร	เป็นและไม่เป็นไป ตามสมมติฐาน

3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
3.1 การพัฒนาบทเรียน ก. งานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง บทเรียน และแบบฝึก ทักษะสำเร็จรูป	2536	ม. เกษตรศาสตร์	สุพักตรา เวสอูริย์	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ : การหา ความหมายของคำศัพท์จากปริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2536	ม. เกษตรศาสตร์	ชัชวาล คัมภีระวัฒน์	การสร้างแบบฝึกด้วยเทคนิคการพิมพ์โดยคอมพิวเตอร์ เรื่อง "การอ่านภาษา อังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ" สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำ ปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์	เป็นไปตาม สมมติฐาน
	2539	ม. เกษตรศาสตร์	วัลลยา บริสุทธิพันธ์	ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธรังษีพิบูล จังหวัดฉะเชิงเทรา	เป็นไปตาม สมมติฐาน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจาริณี จีรพรชัย
วัน เดือน ปีเกิด	21 พฤษภาคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก
ที่อยู่ปัจจุบัน	77 หมู่ 10 ต. สรริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก 26000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษสอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยเทคนิคนครนายก ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก 26000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534 - 2536	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก
พ.ศ. 2537 - 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก
พ.ศ. 2540 - 2544	ศศ.บ. (ศิลปศาสตรบัณฑิต) สถาบันราชภัฏพระนคร